

RAPORT Z WIZYTACJI

(ocena programowa)

**dokonanej w dniach 14-15 stycznia 2014 r. na kierunku „architektura”
prowadzonym w obszarze nauk technicznych na poziomie studiów pierwszego stopnia
o profilu ogólnoakademickim realizowanym w formie studiów stacjonarnych
i niestacjonarnych w Państwowej Wyższej Szkole Zawodowej w Nysie**

przez zespół oceniający Polskiej Komisji Akredytacyjnej w składzie:

przewodniczący: dr hab. inż. Waldemar Żuchowicki – członek PKA

członkowie: prof. dr hab. inż. arch. Hanka Ludmiła Zaniewska – ekspert PKA

prof. dr hab. inż. arch. Marzanna Jagiello – ekspert PKA

mgr Wiola Marszelewska – ekspert PKA ds. formalno-prawnych

Adrian Duleba – ekspert PKA ds. studenckich

Krótką informacja o wizytacji

Ocena jakości kształcenia na kierunku „architektura” prowadzonym w Państwowej Wyższej Szkole Zawodowej w Nysie została przeprowadzona z inicjatywy Polskiej Komisji Akredytacyjnej w ramach harmonogramu prac określonych przez Komisję na rok akademicki 2013/2014. Polska Komisja Akredytacyjna po raz drugi oceniała jakość kształcenia na ww. kierunku.

Poprzednia wizytacja odbyła się w czasie, gdy istniał kierunek „architektura i urbanistyka”. Obecnie jest tylko kierunek „architektura”, a urbanistyka wyraża specjalność. Należy podkreślić, że podwyższone wymogi standardów w zakresie konserwacji zabytków posiadają pewne uzasadnienie, którego źródłem jest historia funkcjonowania Uczelni. Istniało bowiem przy Uczelni Centrum Kształcenia Zabytków, z którego wywodzi się część kadry, jak również i pewne odziedziczone elementy wyposażenia i sprzętu, które zostały wkomponowane w strukturę realizowanych obecnie programów nauczania.

Wizytacja została przygotowana i przeprowadzona zgodnie z obowiązującą procedurą. Raport Zespołu Oceniającego został opracowany po zapoznaniu się z przedłożonym przez Uczelnię raportem samooceny oraz na podstawie przedstawionej w toku wizytacji dokumentacji, spotkań i rozmów przeprowadzonych z władzami Uczelni i Instytutu, pracownikami i studentami ocenianego kierunku, hospitacji zajęć, wizytacji infrastruktury dydaktycznej oraz przeglądu prac dyplomowych.

Władze Uczelni i Instytutu stworzyły dobre warunki do pracy Zespołu Oceniającego.

Załącznik nr 1 Podstawa prawna wizytacji

Załącznik nr 2 Szczegółowy harmonogram przeprowadzonej wizytacji uwzględniający podział zadań pomiędzy członków zespołu oceniającego.

1. Koncepcja rozwoju ocenianego kierunku sformułowana przez jednostkę*

1) Koncepcja kształcenia nawiązuje do misji Uczelni oraz odpowiada celom określonym w strategii jednostki,

Misja i strategia rozwoju Państwowej Wyższej Szkoły Zawodowej w Nysie została przyjęta Uchwałą Senatu Nr 31/2012/2013 z dnia 22 marca 2013 r. W Strategii rozwoju Uczelni na lata 2013-2016 ujęto jej misję następująco: *„Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa w Nysie jest nowoczesnym ośrodkiem edukacyjno-naukowym kształcącym młodzież oraz inne grupy wiekowe. Uczelnia stawia na rozwój oferty kształcenia, pracowników, zaplecza dydaktyczno-naukowego oraz internacjonalizację. Kształci i rozwija umiejętności, które pozwalają podejmować pracę w wyuczonym zawodzie, a także kontynuować studia w uczelniach akademickich w Polsce i w Europie. Jest Uczelnią wpisującą się w akademicką tradycję Nysy i ukierunkowaną na współpracę z regionem”*.

W Uczelni nie tworzy się podstawowych jednostek organizacyjnych. Zgodnie z postanowieniami statutu jednostką organizacyjną, która prowadzi działalność dydaktyczną, jest instytut. Instytut Architektury nie opracował własnej misji i strategii, ale funkcjonuje w ramach ogólnej misji i strategii odnoszącej się do całej Uczelni i nawiązuje do polityki zapewniania jakości kształcenia realizowanej przez Uczelnię. Cele strategii rozwoju Uczelni są następujące: najwyższa jakość kształcenia, nowoczesne zarządzanie Uczelnią oraz wiodąca rola Uczelni w rozwoju regionu. Można uznać, że obszary te wyczerpują wszystkie najważniejsze dla Instytutu sfery funkcjonowania: poprawa jakości procesu kształcenia, uatrakcyjnienie oferty dydaktycznej, doskonalenie i podwyższanie kwalifikacji własnej kadry, rozwój współpracy międzynarodowej, współpraca ze środowiskiem pracodawców, rozwój infrastruktury, tworzenie projektów mających na celu współpracę nauki z biznesem, umocnienie współpracy z samorządem.

Instytut Architektury wpisuje się w strategię Wyższej Szkoły Zawodowej w Nysie kształcąc i rozwijając umiejętności zawodowe według programów nauczania zgodnych ze standardami nauczania na kierunku „architektura”. Mają one pozwolić na podejmowanie pracy w wyuczonym zawodzie, a także na kontynuowanie studiów na II stopniu kształcenia w uczelniach akademickich w Polsce i w Europie. W działaniach jednostki położono także nacisk na współpracę z regionem, co jest zgodne z misją Uczelni.

Koncepcja kształcenia na kierunku „architektura” opisana w Raporcie Samooceny, polega na prowadzeniu kształcenia w trybie stacjonarnym oraz niestacjonarnym na pierwszym stopniu (inżynierskim). Studia, zarówno stacjonarne jak i niestacjonarne, trwają VII semestrów i prowadzone są na dwóch specjalnościach: „architektura i urbanistyka” oraz „konserwacja i ochrona zabytków”. Program studiów stacjonarnych i niestacjonarnych obejmuje te same moduły (przedmioty).

W koncepcji kształcenia znaczną rolę odgrywa zdobywanie umiejętności praktycznych, co przejawia się we wprowadzeniu do programu studiów sześciotygodniowych praktyk zawodowych: budowlanej (2 tygodnie po 2 semestrze), inwentaryzacyjnej (2 tyg. po 4 semestrze) i projektowej (2 tyg. po 6 semestrze). Praktyki zawodowe stanowią integralną część procesu kształcenia i podlegają obowiązkowemu zaliczeniu.

Istotne znaczenie odgrywa także współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym. Jego członkowie podczas spotkania z zespołem oceniającym potwierdzili i bardzo dobrze ocenili współpracę uczelni z władzami samorządowymi oraz przedsiębiorcami.

Program studiów założony przez Instytut Architektury pozwala na realizowanie misji i strategii Uczelni. Fakt, że wielu studentów pochodzi z okolic Nysy dobrze świadczy o wypełnianiu roli lokalnego ośrodka edukacyjnego. Niemal wszyscy absolwenci (93,41%) kontynuują studia na II stopniu, co świadczy o osiągnięciu celu koncepcja kształcenia, jakim jest przygotowanie do kontynuowania edukacji.

Na podstawie analizy dokumentów załączonych do Raportu Samooceny można stwierdzić, że w realizowanej koncepcji kształcenia ważnym elementem jest jakość procesu kształcenia. W ramach tego systemu wprowadzono zasady KRK, w tym sformułowano

kierunkowe efekty kształcenia (zarówno dla studiów stacjonarnych, jak i niestacjonarnych), stworzono matryce tych efektów i ułożono karty przedmiotów.

- 2) wewnątrzni i zewnątrzni interesariusze uczestniczą w procesie określania koncepcji kształcenia na danym kierunku studiów, w tym jego profilu, celów, efektów oraz perspektyw rozwoju.

- interesariusze wewnątrzni:

W Senacie Państwowej Wyższej Szkoły Zawodowej w Nysie, zgodnie z Art. 67 ust. 4 ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym z 27 lipca 2005 roku, zasiada wymagana liczba przedstawicieli studentów. Listy obecności i protokoły wskazują na udział przedstawicieli studentów w posiedzeniach. Samorząd studencki opiniuje programy kształcenia i plany studiów w formie pisemnej uchwały. Rada Starostów PWSZ w Nysie pozytywnie zaopiniowała plan studiów i program nauczania na kierunku „architektura i urbanistyka”. Samorząd studencki w czasie spotkania z Zespołem Oceniającym potwierdził stwarzane przez PWSZ możliwości opiniowania koncepcji rozwoju ocenianego kierunku.

- interesariusze zewnątrzni:

Spotkanie z przedstawicielami otoczenia społeczno-gospodarczego wskazało na wyraźny i stały kontakt, zwłaszcza zaangażowanie władz miejskich w podtrzymywanie współpracy z uczelnią wyrażające się uczestnictwem kadry naukowo-dydaktycznej jako ekspertów w sprawach rozwoju miasta i gminy. Tego rodzaju współpraca mimo wieloletniej tradycji nie ma w pełni uregulowanej formy prawnej (umowy między Urzędem Miasta a Instytutem Architektury PWSZ w Nysie). Ze strony kadry podejmowane są inicjatywy współpracy zewnętrznej, także z udziałem studentów (np. dotyczące projektowania iluminacji i systemów oświetleniowych obiektów architektonicznych). Pozytywnie oceniani są absolwenci Instytutu zatrudniani przez Urząd Miasta i lokalnych przedsiębiorców. Do pozytywnych aspektów działań mających wpływ na koncepcję kształcenia i realizację programów na kierunku „architektura” należy udział studentów i nauczycieli akademickich w programach międzynarodowych, głównie w programie Erasmus oraz praktykach w wielu krajach (Niemcy, Belgia, Hiszpania, Włochy, Słowacja, Czechy a także Malta).

Brak sformalizowanych, stałych kontaktów z pracodawcami, Izbą Architektów, w postaci na przykład konwentu Instytutu Architektury i Urbanistyki opiniującego programy kształcenia i zmiany pod kątem pożądanego profilu absolwenta i potrzeb rynku nie daje możliwości realnego wpływu interesariuszy zewnętrznych na podnoszenie jakości programów kształcenia, a w szczególności praktyk zawodowych. Brak sformalizowania, stałych kontaktów z oddziałem regionalnym SARP, nie wpływa w sposób istotny na dobrą współpracę tej organizacji z Władzami Uczelni w zakresie tworzenia programów nauczania na kierunku „architektura”.

- 3) W zakresie stopnia różnorodności i innowacyjności oferty kształcenia kierunek „architektura” ma do wyboru dwie specjalności:

- Architekturę i Urbanistykę
- Konserwację i Ochronę Zabytków

Specjalność Konserwacja i Ochrona Zabytków jest jedyną taką specjalnością na I stopniu studiów w Polsce. Należy jednakże stwierdzić, że kształcenie specjalnościowe od I stopnia studiów jest nie do końca zgodne z celami procesu bolońskiego, a w szczególności z elastycznością programów kształcenia, przyjęciem systemu "czytelnych" i porównywalnych dyplomów oraz rozwoju mobilności studentów. Nie jest również zgodne

ze Standardami Kształcenia na kierunku „architektura”, które wymagania w zakresie kształcenia konserwacji i ochrony zabytków określają dla II stopnia studiów.

Komentarz:

- *Ocena powiązania założonej koncepcji kształcenia na ocenianym kierunku z misją Uczelni oraz ze strategią jednostki.*
- *Ocena udziału zewnętrznych i wewnętrznych interesariuszy w procesie ustalania koncepcji kształcenia na ocenianym kierunku, poziomie i profilu studiów, w tym określenia celów i efektów kształcenia oraz perspektyw rozwoju.*
- *Ocena stopnia różnorodności i innowacyjności oferty kształcenia oraz możliwości jej elastycznego kształtowania.*

Ocena końcowa 1 kryterium ogólnego³ W PEŁNI

Syntetyczna ocena opisowa stopnia spełnienia kryteriów szczegółowych

1) Koncepcja kształcenia w ocenianym Instytucie w pełni nawiązuje do misji Uczelni i odpowiada celom nakreślonym w strategii jednostki.

2) Uczelnia stwarza studentom możliwość opiniowania koncepcji kształcenia. Udział interesariuszy wewnętrznych i zewnętrznych jest wystarczający dla prawidłowej realizacji założonej koncepcji kształcenia oraz monitorowania zgodności efektów kształcenia z potrzebami rynku pracy

¹-nie dotyczy kształcenia rozpoczętego w okresie poprzedzającym wprowadzenie profili kształcenia;

²- lub jednostki międzyuczelnianej, jednostki wspólnej, jednostki organizacyjnej związku uczelni lub kilku podstawowych jednostek uczelni w przypadku, gdy wspólnie prowadzą kształcenie na ocenianym kierunku;

³- według przyjętej skali ocen: wyróżniająco, w pełni, znacząco, częściowo, niedostatecznie;

* - numeracja punktów odpowiada numerom kryteriów głównych, a podpunktów – numerom kryteriów szczegółowych określonym w Części I Załącznika do Statutu PKA pt. Kryteria oceny programowej

2.Spójność opracowanego i stosowanego w jednostce opisu zakładanych celów i efektów kształcenia dla ocenianego kierunku oraz system potwierdzający ich osiągnięcie

1) Zakładane przez jednostkę efekty kształcenia odnoszące się do danego programu studiów, stopnia i profilu kształcenia są zgodne z wymogami KRK oraz koncepcją rozwoju kierunku; zakładane efekty kształcenia na kierunkach o profilu praktycznym uwzględniają oczekiwania rynku pracy lub wymagania organizacji zawodowych, umożliwiające uzyskanie uprawnień do wykonywania zawodu, a na kierunkach o profilu ogólnoakademickim wymagania formułowane dla danego obszaru nauki, z której kierunek się wywodzi; opis efektów jest publikowany.

Obudowę prawną i organizacyjną w zakresie przyjętych w Uczelni działań dotyczących budowania programów kształcenia należy uznać za prawidłową.

Zarządzeniem Rektora Nr 4/2012 z dnia 20 stycznia 2012 r. zostały powołane zespoły odpowiedzialne za przygotowanie planów studiów i programów kształcenia dla poszczególnych kierunków studiów, które obowiązują od roku akademickiego 2012/2013. Rektor Uczelni Pismem Okólnym 1/2012 z dnia 13 stycznia 2012 r. ustalił wytyczne dotyczące przygotowania planów studiów i programów kształcenia studiów pierwszego stopnia.

Efekty kształcenia dla wizytowanego kierunku zostały przyjęte uchwałą Senatu Nr 42/2012 z dnia 25 maja 2012 r. w sprawie wprowadzenia od roku akademickiego 2012/2013 efektów kształcenia. Zmiany efektów wprowadziła uchwała Senatu Nr 33/2102/2013 z dnia 24 maja 2013 r.

Programy kształcenia zostały przyjęte uchwałą Senatu Nr 44/2011/2012 z dnia 25 maja 2012 r. w sprawie uchwalenia planu studiów i programu kształcenia dla kierunku

„architektura” od roku akademickiego 2012/2013. Zostały następnie zmodyfikowane uchwałą Senatu Nr 35/2012/2013 z dnia 24 maja 2013 r.

Powiązanie celów i efektów kształcenia w formie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych, na poziomie kierunku, modułów i przedmiotów, pozwala na stwierdzenie, że tworzą one spójną koncepcję kształcenia zgodną z Krajowymi Ramami Kwalifikacji. Koncepcja ta odpowiada poziomowi i profilowi prowadzonych studiów i zamierzeniom strategicznym Uczelni w zakresie kształcenia absolwentów o kwalifikacjach zawodowych dostosowanych do potrzeb rynku pracy.

Opis efektów kształcenia dla studiów I stopnia na kierunku „architektura” opracowany został w trzech zakresach: jako kierunkowe efekty kształcenia w odniesieniu do efektów kierunkowych i obszarowych. Następnie poprzez odniesienie obszarowych efektów kształcenia w zakresie nauk technicznych do efektów kierunkowych oraz poprzez odniesienie obszarowych efektów kształcenia w zakresie sztuki do efektów kierunkowych. Włączenie elementów kształcenia z obszaru sztuki uzasadniono tym, że elementy kształcenia z tego obszaru stanowią integralną część procesu kształcenia architekta, niezbędną do zrozumienia uwarunkowań kulturowych, stylistycznych, a także z powodu niezbędnej w zawodzie architekta umiejętności posługiwania się warsztatem plastycznym.

Odniesienie obszarowych efektów kształcenia do więcej niż jednego obszaru kształcenia jest możliwe tylko pod warunkiem, że jednostka (w tym wypadku Instytut Architektury i Urbanistyki) spełnia wymagania określone w rozporządzeniu MINISTRA NAUKI I SZKOLNICTWA WYŻSZEGO z dnia 5 października 2011 r. w sprawie warunków prowadzenia studiów na określonym kierunku i poziomie kształcenia.

Rozporządzenie określa wymaganie że każdy obszar kształcenia, do którego przyporządkowano kierunek studiów, powinien być reprezentowany w minimum kadrowym przez, co najmniej, jednego nauczyciela akademickiego posiadającego dorobek w obszarze wiedzy odpowiadającym temu obszarowi kształcenia. W wypadku Instytutu Architektury i Urbanistyki warunek ten jest spełniony również w zakresie obszaru sztuki.

Ponadto nakłada obowiązek określenia w programie kształcenia procentowego udziału liczby punktów ECTS dla każdego z tych obszarów w łącznej liczbie punktów ECTS. W programie kształcenia na kierunku „architektura” brak takiego wyszczególnienia.

Przyjęte przez Instytut Architektury efekty kształcenia uważa się za zgodne z wymogami KRK oraz koncepcją rozwoju kierunku, a także (ponieważ mamy do czynienia z profilem ogólnoakademickim) z wymaganiami sformułowanymi dla obszaru nauk technicznych, z której kierunek się wywodzi. Efekty kierunkowe i modułowe zostały sformułowane w sposób jasny i zrozumiały.

Efekty modułowe i tablice wiążące modułowe efekty kształcenia z efektami kierunkowymi zawarte są w kartach przedmiotów. Tu także zapisano cele przedmiotu.

Opis założonych efektów kształcenia jest w pełni dostępny dla studentów, sylabusy są wywieszone na tablicach ogłoszeniowych na korytarzach, a nauczyciele akademicy na początku każdego cyklu zajęć informują studentów o programie przedmiotu.

Dostępność informacji dotyczących efektów kształcenia przypisanych do poszczególnych przedmiotów jest pełna. Korekty wymaga strona internetowa Instytutu Architektury i Urbanistyki, gdzie brak jest aktualnych informacji dotyczących poszczególnych przedmiotów.

Przyjęte przez Instytut Architektury efekty kształcenia wymagają uzupełnienia w zakresie przyporządkowania liczby punktów określonym obszarom kształcenia.

- 2) efekty kształcenia danego programu zostały sformułowane w sposób zrozumiały i są sprawdzalne,

Założone kierunkowe i specjalnościowe oraz modułowe efekty kształcenia dla kierunku „architektura” są w większości wypadków zgodne z wzorcowymi efektami kształcenia, a także celami i efektami kształcenia wskazanymi w standardach kształcenia. Dotyczy to programu kształcenia obowiązującego od 2013, a także programu sprzed 2012 roku. Kierunkowe efekty kształcenia są publikowane na stronie internetowej Instytutu AiU i odnoszą się do programu obowiązującego w 2012 roku. Brak jest natomiast informacji czy efekty te odnoszą się również do obowiązującego od 2013 roku nowego programu studiów. Sylwetka absolwenta kończącego kierunek spełnia generalnie wymagania stawiane w Standardach Kształcenia dla kierunku „architektura” (Dz.U 2011 nr 207 poz. 1233). W pewnych zakresach wykracza poza ramy określone w standardach studiów I stopnia. Dotyczy to tworzenia planów miejscowych zagospodarowania przestrzennego oraz zakresu dotyczącego konserwacji i ochrony zabytków, co jest w standardach przewidziane dla absolwentów drugiego stopnia studiów.

Studenci w czasie spotkania z Zespołem Oceniającym potwierdzili, że są zapoznawani z efektami kształcenia w czasie pierwszych zajęć w semestrze. Nauczyciele akademicki, zdaniem studentów, formułują efekty zrozumiale.

3) jednostka stosuje przejrzysty system oceny efektów kształcenia, umożliwiający weryfikację zakładanych celów i ocenę osiągania efektów kształcenia na każdym etapie kształcenia; system ten jest powszechnie dostępny.

Na Uczelni funkcjonują procedury analizy i oceny weryfikacji realizowanego procesu dydaktycznego, które charakteryzują się tym, że:

- system obejmuje wszystkie kategorie efektów kształcenia (wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne) oraz wszystkie etapy kształcenia;

W zakresie wiedzy podstawową metodą weryfikacji jest na kierunku ocena z egzaminu, którego zasady przeprowadzania zawarte są w Regulaminie Studiów i są adekwatne do określenia poziomu osiągnięcia efektu kształcenia.

W zakresie umiejętności podstawową metodą weryfikacji jest ocena uzyskana w ramach ćwiczeń, laboratoriów, seminariów. Zasady oceniania zawarte w opisach przedmiotów wykorzystują metodę cząstkową i są wystarczające do określenia stopnia opanowania efektu kształcenia.

W zakresie kompetencji społecznych podstawową metodą weryfikacji jest ocena cząstkowa w ocenie końcowej przedmiotowych efektów kształcenia. Powiązanie ich z ocenami z przedmiotów jest metodą właściwą i powszechnie stosowaną w wypadku kierunku „architektura”.

- zabezpieczają możliwości zmierzenia i oceny efektów kształcenia na poszczególnych jego etapach, prawidłowości ustalonych procedur, metod (dobór do ocenianego kryterium) i ocen, ze szczególnym uwzględnieniem procesu dyplomowania;

Podstawowym aktem wewnętrznym w Państwowej Wyższej Szkole Zawodowej w Nysie opisującym sposób weryfikacji i oceny efektów kształcenia jest Regulamin Studiów. Zgodnie z § 23 ust. 1 Regulaminu Studiów okresem zaliczeniowym jest semestr. W Uczelni obowiązują zasady zaliczania semestru w systemie punktowym (ECTS). Warunkiem zaliczenia semestru jest uzyskanie wszystkich punktów oraz spełnienie wymagań określonych planem studiów. Wszystkie formy zajęć przewidziane planem studiów podlegają zaliczeniu na ocenę. Zgodnie z Regulaminem Studiów (§ 24) w Uczelni obowiązuje 6-stopniowa skala ocen: od oceny „niedostateczny” (2,0) do oceny „bardzo dobry” (5,0). Dyrektor Instytutu

wyznacza koordynatora dla każdego przedmiotu spośród nauczycieli akademickich prowadzących poszczególne formy zajęć wchodzące w skład przedmiotu. Obowiązkiem koordynatora jest przedstawienie studentom (na pierwszych zajęciach lub spotkaniu informacyjnym) efektów kształcenia, programu zajęć, wykazu zalecanej literatury, formy uczestnictwa w zajęciach, sposobu bieżącej kontroli wyników nauczania, trybu i terminarza zaliczania, formy egzaminu, zasad ustalania oceny łącznej przedmiotu oraz terminów i miejsca konsultacji. Sposoby weryfikacji efektów kształcenia podane są także w sylabusach. Zaliczenia zajęć dydaktycznych dokonują nauczyciele akademicki prowadzący zajęcia nie później niż w ostatnim tygodniu zajęć w semestrze. Za niezaliczenie przedmiotu uznaje się ocenę niedostateczną lub brak wpisu oceny w protokole zaliczenia przedmiotu. Warunkiem przystąpienia do egzaminu jest uprzednie zaliczenie wszystkich form zajęć (za wyjątkiem praktyk zawodowych) w ramach danego przedmiotu. Egzamin przeprowadza egzaminator, który jest nauczycielem akademickim prowadzącym wykład. Egzaminator w porozumieniu ze starostą roku ustala terminy egzaminów. Harmonogram sesji egzaminacyjnej podaje się do wiadomości studentów nie później niż na 7 dni przed rozpoczęciem sesji egzaminacyjnej. Do egzaminu nie może zostać dopuszczony student, który nie uzyskał zaliczenia ćwiczeń, zajęć projektowych, laboratoryjnych, lektoratów i seminariów z danego przedmiotu. Wyniki z poszczególnych egzaminów podawane są do wiadomości studentów poprzez umieszczenie w instytutowych tablicach ogłoszeń lub na stronie internetowej Uczelni w terminie 7 dni od daty egzaminu.

Weryfikacja efektów kształcenia dokonuje się również poprzez praktyki zawodowe. Dokonuje jej opiekun merytoryczny w miejscu odbywania praktyki oraz opiekun praktyk z ramienia Uczelni. Zaliczenie praktyk zawodowych jest warunkiem zaliczenia semestru. Dokumentacją stanowiącą podstawę zaliczenia praktyk są: dziennik praktyk, siatka oceny praktyki studenta i świadectwo odbycia praktyki. Student prowadzi na bieżąco dokumentację w dzienniku praktyk, w postaci całotygodniowych zapisów czynności wykonywanych podczas praktyki, potwierdzoną podpisem zakładowego opiekuna praktyki lub przedstawiciela firmy przyjmującej studenta na praktykę. Warunkiem zaliczenia praktyki jest wywiązanie się z zadań sformułowanych w programie praktyki oraz przedłożenie przez studenta opiekunowi praktyk dokumentacji potwierdzającej odbycie praktyki: dziennik praktyk, świadectwo odbycia praktyki oraz siatkę oceny praktyki. Prawidłowo wypełniona dokumentacja z uwzględnieniem zawartych treści potwierdza uzyskanie zakładanych efektów kształcenia. Metoda oceny praktyki projektowej i budowlanej wydaje się niepełna ze względu na brak określenia kwalifikacji oceniającego praktyki w zakresie uprawnień budowlanych.

Kolejnym sposobem potwierdzania efektów kształcenia jest proces dyplomowania. Proces dyplomowania na kierunku „architektura” przebiega zgodnie z zasadami określonymi w Regulaminie Studiów oraz w Instytutowym Regulaminie Egzaminu Dyplomowego (Uchwała Senatu Nr 99/2011/2012 z dnia 27 września 2012 r.). Procedury zawarte w tych dokumentach określają wymagania stawiane osobom pełniącym funkcje promotorów i sposób ich powoływania, składanie prac dyplomowych i dokonywanie ich recenzji, przebieg egzaminu dyplomowego. Rozwiązania zawarte w ramach wskazanych procedur zapewniają prawidłowy przebieg procesu dyplomowania. Powoływanie promotorów i recenzentów uwzględnia powiązanie ich specjalizacji naukowej z tematyką prac dyplomowych. Obowiązuje wymóg powiązania tematyki prac dyplomowych z kierunkiem studiów. Prace dyplomowe muszą być przygotowywane według wymogów merytorycznych i formalnych podanych w zasadach określonych przez Uczelnię. Prace dyplomowe sprawdzane są losowo w systemie antyplagiatowym. Egzamin dyplomowy odbywa się przed komisją egzaminu dyplomowego powołaną przez dyrektora instytutu, w skład której wchodzi: przewodniczący

oraz dwóch członków komisji egzaminu dyplomowego. Student na egzaminie dyplomowym dokonuje prezentacji pracy oraz odpowiada na pytania zadawane przez promotora i recenzenta.

W czasie spotkania z Zespołem Oceniającym studenci potwierdzili, że z warunkami zaliczenia przedmiotu są zapoznawani przez prowadzącego na pierwszych zajęciach w semestrze. Studenci w czasie spotkania z Zespołem Oceniającym przyznali, że karty przedmiotów są dla nich dostępne na zamkniętej, wewnętrznej platformie internetowej. Studenci podkreślili jednak, że dokumenty zostały tam umieszczone kilka dni przed spotkaniem z Zespołem Oceniającym. Informację tę potwierdziły Władze Instytutu jako powód wskazując problem ze znalezieniem sposobu na bezpieczne opublikowanie kart przedmiotów. Karty przedmiotów zawierają informacje o sposobie zaliczenia przedmiotu. Regulamin Studiów Państwowej Wyższej Szkoły Zawodowej w Nysie zawiera regulacje dotyczące oceniania przedmiotów. Regulamin jest dostępny na stronie internetowej Uczelni. Studenci dobrze ocenili ten dokument. Żaden z obecnych na spotkaniu studentów nie zapoznawał się z kartami przedmiotów. Studenci obecni na spotkaniu nie próbowali wcześniej dotrzeć do kart przedmiotów w żaden inny sposób. Jako powód takiej sytuacji wskazali podawanie przez nauczyciela akademickiego wszystkich potrzebnych informacji na pierwszych zajęciach w semestrze. Karty przedmiotów sprzed zmian związanych z Krajowymi Ramami Kwalifikacji są na stronie internetowej dostępnej dla wszystkich użytkowników.

Uwagi do oceny osiągania przez studentów efektów modułowych

Ocena ta jest wystandaryzowana i precyzyjnie opisana w sylabusach. Stanowi ona wagę lub średnią ważoną liczoną na podstawie sposobów weryfikacji efektów kształcenia, które stanowią: egzamin, kolokwia zaliczeniowe, ocena referatów i prezentacji, zaliczenie na podstawie pracy projektowej, prac klauzurowych.

Proces dyplomowania

Proces dyplomowania reguluje „Instytutowy regulamin dyplomowania” (Załącznik do Uchwały Nr 99/2011/2012 Senatu PWSZ w Nysie z dnia 27.09.2012 r.)

Inżynierską pracę dyplomową student wykonuje w trakcie semestru VII-go na podstawie ustaleń opracowanych na Seminarium Dyplomowym. Pracę dyplomową każdy student wykonuje indywidualnie (w wyjątkowych przypadkach w zespole 2-osobowym). Projekt dyplomowy powinien być wykonany w technice trwałej (min 6 plansz formatu 100x70), oraz części opisowej, złożonej m.in. z: wprowadzenia (ogólna informacja o przedmiocie pracy), krótkiej analizy terenu w granicach opracowania, opisu przyjętego rozwiązania z wyodrębnieniem funkcji, konstrukcji i formy oraz zestawieniem projektowanych powierzchni użytkowych, powierzchni ogólnej i kubatury dla tematów architektonicznych lub bilansu terenu i wartości wskaźników intensywności zabudowy dla tematów urbanistycznych, wykazu literatury i wykorzystanych w pracy materiałów źródłowych (tylko prace cytowane przez autora a w przypadku stron internetowych materiały, których źródła są znane).

Prace Dyplomowe oceniane są dwustopniowo, to znaczy przez: promotora oraz recenzenta wyznaczonego przez Dyrektora Instytutu spośród profesorów lub wykładowców, oraz Komisję Egzaminu Dyplomowego. Opinie promotora i recenzenta są opracowane na odpowiednich formularzach w formie wydruku komputerowego. Opinie te powinny być sporządzone i podane do wiadomości studenta za pośrednictwem dziekanatu Instytutu Architektury nie później niż 3 dni przed terminem obrony tej pracy. Regulamin dyplomowania określa kryteria oceny pracy dyplomowej.

Częścią procesu dyplomowego jest egzamin dyplomowy. Egzamin Dyplomowy jest egzaminem ustnym lub pisemno-ustnym. Egzamin polega na prezentacji pracy oraz na odpowiedzi na 2 wylosowane pytania oraz na dodatkowe pytania ustne Komisji Egzaminu Dyplomowego związane z prezentowaną przez studenta Pracą Dyplomową. Po zakończeniu Egzaminu Dyplomowego komisja ustala końcową ocenę Pracy Dyplomowej, uwzględniając ocenę promotora pracy i recenzenta oraz sposób zreferowania i obrony pracy. Przy ustalaniu końcowej oceny Pracy Dyplomowej oraz przy ocenie odpowiedzi na pytania stosuje się oceny określone w Regulaminie studiów PWSZ w Nysie. Ostateczny wynik studiów ustala Komisja Egzaminu Dyplomowego. Podstawą obliczenia ostatecznego wyniku studiów są: średnia arytmetyczna ocen z egzaminów i zaliczeń, ocena Pracy Dyplomowej, końcowa ocena Egzaminu Dyplomowego. Komisja Egzaminu Dyplomowego sporządza Protokół Egzaminu Dyplomowego wg wzoru ustalonego dla PWSZ w Nysie .

Ukończenie studiów następuje po złożeniu Egzaminu Dyplomowego z wynikiem, co najmniej dostatecznym.

Ocena losowo wybranych prac dyplomowych i uwagi do procesu dyplomowania

Przegląd 15 losowo wybranych prac dyplomowych wykonanych w okresie 2009-2013r. wskazuje na pewne niedociągnięcia dotyczące poziomu prac dyplomowych oraz nieprawidłowości natury proceduralnej.

Tematyka wielu prac dyplomowych wykracza znacząco ponad wymagania, jakie mogą być stawiane studentowi kończącemu studia inżynierskie I stopnia. Konsekwencją podejmowania przez studentów tematów dyplomowych wykraczających poza nabyte na studiach I stopnia umiejętności, jest pobieżność w rozwiązaniu części działań projektowych, zwłaszcza w odniesieniu do obiektów wielkokubaturowych, wymagających indywidualnych rozwiązań konstrukcyjnych. Z tej przyczyny uznano za zawyżoną część ocen przyznanych niektórym pracom dyplomowym, zamieszczając szczegółowe uwagi w zał. 4.

Sugeruje się dopasowanie tematyki prac dyplomowych do sylwetki absolwenta, z której wynika, że będzie on mógł realizować samodzielnie (przynależąc do Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa) projekty o kubaturze nie przekraczającej 1000 m³ i ograniczonym stopniu skomplikowania.

Za nieprawidłowość natury proceduralnej uznaje się także brak w protokołach dyplomowych informacji dotyczących pytań, które zostały wylosowane przez zdającego egzamin (z listy dołączonej do regulaminu dyplomowania) wraz z ocenami otrzymanymi za poszczególne odpowiedzi oraz brak podania metody późniejszego liczenia średniej oceny końcowej.

Za nieprawidłowości natury proceduralnej uważa się również występowanie w charakterze promotora i recenzenta, lub promotora/recenzenta/członka i przewodniczącego komisji dyplomowej osób pozostających ze sobą w związku małżeńskim. Z analizy zestawień składów komisji dyplomowych w latach 2009 -2012 wynika, że z przypadkiem takim mieliśmy do czynienia aż 85 razy (na 260 dyplomów). W trzech kolejnych w składach komisji wystąpili jednocześnie: mąż, żona oraz córka. Stawia to pod znakiem zapytania obiektywizm wystawianych przez komisję ocen, o tyle bardziej uzasadniony, że oceny wystawione

przez tę parę (zespół oceniający natrafił na 4 takie prace) należy uznać za zawyżone.

Niejasny jest także system powoływania składu komisji dyplomowej, do której okazjonalnie dołączany jest, poza przewodniczącym, recenzentem i promotorem, także tzw. członek, zazwyczaj powiązany rodzinnie z którąś z pozostałych osób wchodzących w skład komisji.

Zespół Oceniający stwierdził również, że tematyka prac dyplomowych dotyczy zagadnień o znacznym stopniu złożoności, które są przypisane w standardach do II stopnia studiów. Złożoność problematyki projektowej skutkuje tym , że dyplomanci nie radzą sobie z jego

rozwiązaniem. Projekty dyplomowe prezentują tym samym bardzo zróżnicowany poziom, często uwarunkowany stopniem złożoności problemu projektowego.

Odsiew w procesie kształcenia a system oceny efektów kształcenia

Skala odsiewu jest zróżnicowana, zależna od roku i rodzaju studiów. Największy odsiew ma miejsce na pierwszym roku i maleje z każdym następnym rokiem studiów. W przypadku studiów stacjonarnych (łącznie dla obu specjalności) studiów nie kończy 11 % podejmujących studia. W przypadku studentów studiów niestacjonarnych ten odsetek sięga 30%.

Podane w raporcie samooceny przyczyny takiego stanu rzeczy, a mianowicie: „niepodjęcie studiów, rezygnacja ze studiów, brak zaliczenia semestru, nie złożenie pracy dyplomowej”, zdają się wystarczająco jasno wyjaśniać to zjawisko.

Brak informacji w raporcie jaka liczba studentów została skreślona ze studiów z powodu nie zaliczenia przedmiotów i z jakich przyczyn. Zdaniem Zespołu Oceniającego, system oceny efektów kształcenia stanowi jedną z przyczyn wpływających na odsiew studentów i stanowi o sprawdzalności tego systemu.

Dostępność informacji o metodach weryfikacji efektów kształcenia jest realizowana poprzez regulamin studiów, karty przedmiotów dostępne w Internecie i wywieszane na tablicach ogłoszeń oraz przez informacje ustną prowadzących przedmiot informujących studentów na początku semestru o metodzie weryfikacji – oceny efektów kształcenia dla danego przedmiotu.

- 4) jednostka monitoruje kariery absolwentów na rynku pracy, a uzyskane wyniki wykorzystuje w celu doskonalenia jakości procesu kształcenia.

Monitorowanie karier absolwentów odbywa się poprzez ankietyzację przeprowadzaną przez uczelniane Biuro Karier i Rynku Pracy po 3 i 5 latach od ukończenia studiów. Ankietyzacja jest dobrowolna. Przeprowadzona w roku akademickim 2011/2012 wykazała, że 94,7% absolwentów kontynuuje kształcenie na studiach drugiego stopnia, przy czym podobny jest udział procentowy absolwentów, tych którzy uważają, że wiedza zdobyta na studiach zostanie wykorzystana w pracy zawodowej. Brakuje jednak informacji o tej nielicznej (ok. 5%) grupie, która nie kontynuuje dalszych studiów. Można wyciągnąć wnioski z pozytywnej oceny absolwentów Instytutu wyrażonej przez przedstawicieli lokalnego otoczenia społeczno-gospodarczego. Podjęcie pracy w regionie deklaruje zaledwie niespełna 14% absolwentów, co oznacza ograniczony rynek pracy, mimo, że uczelnia ukierunkowana jest na współpracę z regionem i stymuluje jego rozwój.

Dzięki wprowadzeniu systemu monitorowania losów karier zawodowych absolwentów, Instytut otrzymuje informacje wykorzystywane do modyfikowania programów nauczania do potrzeb zmieniającego się rynku pracy. Ich efektem jest wprowadzenie nowej specjalności pod nazwą Konserwacja i Ochrona Zabytków oraz nowego bloku przedmiotów wybieralnych stwarzających możliwość zdobycia nowych kompetencji z zakresu rewitalizacji przestrzeni publicznych.

Wprowadzenie tej specjalności na I stopniu studiów jest niezgodne ze standardami dla I stopnia studiów na kierunku „architektura” i stanowi istotne ograniczenie programu kształcenia w zakresie podstawowego przygotowania absolwenta do podjęcia działalności zawodowej w charakterze pracownika pomocniczego oraz w wykonawstwie i nadzorze budowlanym w zakresie projektowania urbanistycznego i projektowania obiektów architektonicznych. Student I stopnia nie jest dostatecznie przygotowany pod względem merytorycznym do pełnego zrozumienia złożonych zagadnień z zakresu konserwacji

i ochrony zabytków. Problematyka ta jest właściwa dla II stopnia studiów i tam powinna być realizowana.

Dobra współpraca Instytutu z interesariuszami zewnętrznymi potwierdzona została na spotkaniu z Zespołem Oceniającym, w którym wzięli udział przedstawiciele biur projektowych, firm budowlanych oraz samorządu lokalnego. Przytoczyli oni wiele przykładów współpracy Instytutu, jego pracowników i studentów przy realizacji projektów związanych z rozwojem regionu nyskiego.

Zdaniem Zespołu Oceniającego, w Instytucie Architektury warunek uczestnictwa interesariuszy wewnętrznych i zewnętrznych w procesie określania koncepcji kształcenia i jego profilu, określaniu celów i efektów i perspektyw rozwoju jest wypełniony w stopniu wystarczającym. Zauważono jednak brak formy instytucjonalnej uczestnictwa interesariuszy zewnętrznych w opiniowaniu programów kształcenia, np. w formie konwentu skupiającego przedstawicieli pracodawców, izby architektów, SARP, samorządów lokalnych itp.

Za badanie losów zawodowych absolwentów odpowiada Biuro Karier. Monitoring karier absolwentów prowadzony jest w formie procesu ankietyzacji. Absolwenci wypełniają pierwszą ankietę przy odbiorze dyplomu. Jest to ankieta wypełniana w formie papierowej. Ankieta nie jest anonimowa – absolwenci są proszeni o podanie w niej swojego prywatnego adresu e-mail. Ankiety są przeprowadzane od roku akademickiego 2008/2009. Na podstawie wyników ankiet sporządzany jest raport dla całej uczelni.

Zgodnie z Art. 13a ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym z 27 lipca 2005 roku Uczelnia planuje przeprowadzenie ankiet po trzech i pięciu latach od ukończenia studiów. Dotychczas Uczelnia nie przeprowadziła takich badań ankietowych. Pierwsze badania po trzech latach od ukończenia studiów mają zostać przeprowadzone w marcu 2014r. Będą przeprowadzane elektronicznie przez system LimeSurvey.

Wyniki ankiet wskazują, że od początku ich przeprowadzania ponad 90% absolwentów kierunku „architektura i urbanistyka” wybiera studia drugiego stopnia. W czasie spotkania z Zespołem Oceniającym władze Uczelni podkreślały, że przy określaniu koncepcji kształcenia biorą pod uwagę ten fakt. Ze względu na wczesne terminy rekrutacji na studia drugiego stopnia w najczęściej wybieranych przez studentów miastach, przesunięto termin składania prac dyplomowych na wcześniejszy.

Pytania zadawane absolwentom przy odbiorze dyplomu dotyczą głównie ich kariery zawodowej. Brak jest pytań pozwalających szczegółowo ocenić ukończone studia. Może to utrudniać wykorzystywanie wyników przy doskonaleniu procesu dydaktycznego.

Komentarz:

- *Ocena zgodności założonych kierunkowych i specjalnościowych oraz przedmiotowych/modułowych efektów kształcenia dla ocenianego kierunku, poziomu kwalifikacji i profilu kształcenia z Krajowymi Ramami Kwalifikacji dla Szkolnictwa Wyższego (wzorcowymi efektami kształcenia albo celami i efektami kształcenia wskazanymi w standardach kształcenia, w tym standardach kształcenia nauczycieli, określonych przez ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego), a także z koncepcją rozwoju kierunku;*
- *Ocena spójności kierunkowych i przedmiotowych/modułowych efektów kształcenia. W przypadku profilu praktycznego ocena obejmuje stopień uwzględnienia wymagań rynku pracy i organizacji zawodowych umożliwiających nabycie uprawnień do wykonywania zawodu oraz zakres wpływu absolwentów i przedstawicieli pracodawców w formułowaniu efektów kształcenia, a w odniesieniu do profilu*

ogólnoakademickiego – wymagań formułowanych dla obszaru wiedzy¹, z którego kierunek się wywodzi;

- Ocena możliwości osiągnięcia kierunkowych i przedmiotowych/modułowych efektów kształcenia poprzez realizację celów i szczegółowych efektów kształcenia dla modułów kształcenia (poszczególnych przedmiotów, grup przedmiotów) oraz praktyk zawodowych (o ile są przewidziane w programie studiów).
- Ocena dostępności opisu założonych efektów kształcenia (czy i w jaki sposób opis efektów kształcenia jest publikowany).
- Ocena czy efekty kształcenia są sformułowane w sposób zrozumiały i sprawdzalny.
- Ocena czy jednostka stosuje przejrzysty system oceny efektów kształcenia i możliwości weryfikacji zakładanych celów i czy system ten jest powszechnie dostępny, Ocena czy system obejmuje wszystkie kategorie efektów kształcenia (wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne) i przewiduje właściwe dla nich sposoby weryfikacji oraz umożliwia zmierzenie i ocenę efektów kształcenia na poszczególnych jego etapach ze szczególnym uwzględnieniem procesu dyplomowania, a także czy wymagania są wystandaryzowane. Ocena uwzględnia również przyczyny i skalę odsiewu oraz stopień dostępności informacji na temat stosowanego systemu oceny. W przypadku prowadzenia kształcenia na odległość ocena czy weryfikacja uzyskanych efektów kształcenia prowadzona jest na bieżąco tj. co najmniej z równą częstotliwością jak na studiach prowadzonych w uczelni w sposób tradycyjny i pozwala na ich porównanie z zakładanymi efektami kształcenia, oraz czy zaliczenia i egzaminy kończące zajęcia dydaktyczne z przedmiotu są prowadzone w siedzibie uczelni.
- Ocena monitorowania przez jednostkę karier absolwentów na rynku pracy oraz wykorzystania uzyskanych wyników w doskonaleniu jakości procesu kształcenia. procedur i mechanizmów umożliwiających badanie losów (karier) absolwentów oraz dostosowanie efektów kształcenia do oczekiwań absolwentów ocenianego kierunku studiów i otoczenia społeczno-gospodarczego (w tym rynku pracy), a także stopnia zaangażowania (wpływu) przedstawicieli tych interesariuszy na kształtowanie struktury efektów kształcenia. Analiza efektywności działalności prowadzonej przez uczelnię/jednostkę w tym zakresie.
- W przypadku, gdy przeprowadzana jest kolejna ocena jakości kształcenia na danym kierunku studiów należy ocenić dokonane zmiany, odnieść się do stopnia realizacji zaleceń, jeśli poprzednio były sformułowane, lub efektów działań naprawczych, a także ocenić proces rozwoju kierunku.

Załącznik nr 4 Ocena losowo wybranych prac dyplomowych

Ocena końcowa 2 kryterium ogólnego³ ZNACZĄCO

Syntetyczna ocena opisowa stopnia spełnienia kryteriów szczegółowych

1) Zespół Oceniający uznaje zgodności założonych celów oraz specyficznych i szczegółowych efektów kształcenia dla kierunku „architektura” z Krajowymi Ramami Kwalifikacji dla Szkolnictwa, Standardami Kształcenia dla kierunku „architektura” (Dz.U. z 2011 nr 207 poz. 1233) a także z koncepcją rozwoju kierunku. Specyficzne

¹ użyte określenia: obszar wiedzy, dziedzina nauki i dyscyplina naukowa, stopień i tytuł naukowy, działalność naukowo-badawcza, dorobek naukowy, oznaczają odpowiednio: obszar sztuki, dziedziny sztuki, dyscypliny artystyczne, stopień i tytuł w zakresie sztuki, oraz działalność artystyczną i dorobek artystyczny.

i szczegółowe efekty kształcenia ocenia jako zasadniczo spójne. Jako niespójne ze Standardami uważa się prowadzenie specjalności z zakresu Konserwacji i Ochrony Zabytków na I stopniu studiów. Korekty także wymagają: zakres tematyczny prac dyplomowych, wprowadzenie do protokołu egzaminu dyplomowego pytań egzaminacyjnych oraz ocen uzyskanych w wyniku odpowiedzi. Zaleca się także dobór składu komisji dyplomowych, który nie budziłby wątpliwości dotyczących obiektywności oceniania.

2) Efekty kształcenia zostały sformułowane w sposób zrozumiały dla studentów. Zespół Oceniający uważa, że kierunkowe efekty kształcenia zostały określone zgodnie z wzorcowymi efektami kształcenia. Korekty wymaga przypisanie punktów ECTS do poszczególnych obszarów kształcenia, a także wykazania odpowiedniego minimum kadrowego dla każdego z wymienionych w efektach obszarów kształcenia.

3) Karty przedmiotów są dostępne na wewnętrznej stronie Uczelni. Dobrą praktyką jest przedstawianie sposobu oceny efektów kształcenia na pierwszych zajęciach w semestrze. Metody weryfikacji efektów kształcenia są właściwe dla poszczególnych zakresów kształcenia: wiedzy, umiejętności i kompetencji. Korekty wymaga metoda weryfikacji efektów w zakresie oceny praktyk zawodowych (dotyczy szczegółowego określenia kompetencji oceniającego).

4) Uczelnia zbiera opinie absolwentów. Raporty z ankietyzacji brane są pod uwagę przy doskonaleniu programów kształcenia

3. Program studiów umożliwia osiągnięcie zakładanych efektów kształcenia

- 1) Realizowany program kształcenia umożliwia studentom osiągnięcie każdego z zakładanych celów i efektów kształcenia oraz uzyskanie zakładanej struktury kwalifikacji absolwenta,

Regulamin Studiów Państwowej Wyższej Szkoły Zawodowej w Nysie przewiduje możliwość wystąpienia o Indywidualną organizację studiów. Taki tryb studiowania pozwala indywidualnie ustalić sposoby realizowania obowiązku dydaktycznego. O przyznanie studentowi Indywidualnej organizacji studiów mogą się ubiegać, między innymi, studenci niepełnosprawni, samotnie wychowujący dzieci, studiujący na dwóch kierunkach, a w uzasadnionych przypadkach także pozostali. O taką możliwość mogą się ubiegać studenci, którzy osiągnęli z dotychczasowego przebiegu studiów średnią 4,25 i wykazują się szczególnymi uzdolnieniami w zakresie jednego lub kilku przedmiotów.

Zespół Oceniający uważa, że wspólny Regulamin Indywidualnej Organizacji Studiów i Indywidualnego Toku Studiów jest mało praktyczny i trudny w realizacji ze względu na odmienne przyczyny i cele podjęcia tego typu studiów.

W czasie spotkania z Zespołem Oceniającym studenci potwierdzili możliwość korzystania z Indywidualnej organizacji studiów. Żaden ze studentów kierunku „architektura” nie korzysta z Indywidualnego planu studiów i programu kształcenia, chociaż zdają sobie sprawę z możliwości stwarzanych przez Uczelnię. Studenci w czasie spotkania stwierdzili, że nie muszą korzystać z formalnych programów indywidualizacji studiów, ponieważ nauczyciele akademicki indywidualnie podchodzą do każdego studenta w ramach obowiązującego wszystkich programu kształcenia.

Studenci w czasie spotkania z Zespołem Oceniającym pozytywnie odnieśli się do sekwencji następowania po sobie przedmiotów w planie studiów. Studenci kierunku „architektura” w czasie swoich studiów odbywają trzy obowiązkowe dwutygodniowe praktyki zawodowe. Są to praktyki budowlane (po pierwszym roku studiów), praktyki inwentaryzacyjne (po drugim roku studiów) i praktyki projektowe (po trzecim roku studiów). Studenci mają dostęp do bazy placówek,

które w ubiegłych latach przyjmowały praktykantów z ocenianego kierunku. W czasie praktyk student wypełnia dziennik praktyk. Zostaje oceniony przez opiekuna z miejsca odbywania praktyki. Następnie składa dokumenty u opiekuna praktyk na Uczelni. Może zostać dodatkowo poproszony przez opiekuna na rozmowę w celu zweryfikowania wątpliwości związanych z odbyciem praktyki. W czasie spotkania z Zespołem Oceniającym studenci pozytywnie wypowiadali się o dostępności miejsc do odbycia praktyk. Ponadto pozytywnie ocenili sposób zaliczania praktyk, ich długość i możliwość zaliczenia jako praktyki pracy zawodowej. Uczelnia stwarza studentom możliwość odbycia praktyk i staży za granicą. Wyjazdy te są następnie zaliczane jako praktyki zawodowe.

Punktacja ECTS założona w programie studiów jest zgodna z przepisami – na obu specjalnościach na studiach stacjonarnych i niestacjonarnych założono po 30 punktów na semestrach I-VII studiów. Program studiów stacjonarnych i niestacjonarnych obejmuje siedem semestrów i zakłada uzyskanie 210 punktów ECTS. Przyjmując, że jeden punkt ECTS odpowiada 25 godzinom, uzyskuje się 5250 godzin. W przypadku studiów stacjonarnych, co najmniej, połowa z nich tzn. 2625 powinna być godzinami bezpośredniego kontaktu z nauczycielem (zajęcia + konsultacje). W programie przewidziano 2905 godzin (I sem. – 435 godz., II sem. – 310 godz., III sem. – 420 godz., IV sem. – 435 godz., V sem. – 420 godz., VI sem. – 345 godz., VII sem. – 540 godz.), a więc liczba godzin bezpośredniego kontaktu jest wystarczająca i odpowiada wymaganiom stawianym w standardach dla kierunku „architektura” (2500 godzin).

Analizując treści kształcenia można stwierdzić, że ich dobór pozwala na osiągnięcie zakładanych celów i efektów kształcenia, uzyskanie zakładanej struktury kwalifikacji absolwenta. W szczególności - w programie studiów -obok wykładów i ćwiczeń przewidziano laboratoria i ćwiczenia projektowe, co pozwala na praktyczne poznanie i pozyskanie umiejętności związanych z zawodem inżyniera architekta.

Integralną część procesu kształcenia w Instytucie Architektury PWSZ odgrywają praktyki: 2-tygodniowa praktyka budowlana (po 2 sem.), 2-tygodniowa inwentaryzacyjna (po 4 sem.) i 2-tygodniowa projektowa (po 6 sem.). Zaliczenie praktyk zawodowych jest warunkiem zaliczenia semestru, którego program przewiduje realizację określonego rodzaju praktyki zawodowej. Każdemu rodzajowi praktyki zawodowej przyporządkowane są 3 punkty ECTS. Praktyki organizowane są w jednostkach państwowych, samorządowych oraz w przedsiębiorstwach prywatnych.

Student może sam wyszukać miejsce praktyki, może też skorzystać z oferty zakładów pracy, z którymi Uczelnia ma podpisane porozumienia o przyjmowaniu studentów na praktyki. Istnieje kilkanaście takich umów, co świadczy o trosce Uczelni o praktyczną stronę kształcenia. Po wybraniu zakładu pracy zawierana jest umowa między Uczelnią a zakładem pracy. Ponadto pracodawca deklaruje pisemnie, do jakiej pracy student będzie dopuszczony. Na tej podstawie student sporządza plan praktyki. Zaliczenie praktyki odbywa się na podstawie sprawozdania z praktyki (opis firmy, karta tygodniowa, sprawozdanie podpisane przez pracodawcę). Brak informacji w regulaminie praktyk o wymaganych kwalifikacjach podpisującego sprawozdanie z praktyki oraz opiekuna praktyki. Warunkiem koniecznym oceny prawidłowości odbycia praktyki i osiągnięcia przez studenta zakładanych w regulaminie efektów praktyki jest jej kontrola przez osobę kompetentną, posiadającą uprawnienia projektowe lub wykonawcze (dla praktyki budowlanej wykonawcze, dla praktyki projektowej projektowe). Warunkiem zaliczenia praktyki powinno być potwierdzenie sprawozdania przez pracownika posiadającego odpowiednie uprawnienia w instytucji w której praktyka miała miejsce oraz przez opiekuna praktyk również posiadającego uprawnienia projektowe lub wykonawcze (w zależności od rodzaju praktyki). Można więc

stwierdzić, że brak takich wymagań w Regulaminie Praktyk nie gwarantuje nabycia przez studenta określonych umiejętności.

Sekwencję przedmiotów ujętych w programach studiów uważa się za prawidłową.

Program studiów umożliwia studentom wybór modułu kształcenia (zgodnie z rozporządzeniem Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z 5 października 2011 r.). W ramach specjalności Architektura i Urbanistyka łączna ilość punktów ECTS uzyskanych w ramach wybieralnych modułów wynosi 32,9%, na specjalności Konserwacja i Ochrona Zabytków stanowi 30,5 % ogólnej liczby punktów ECTS. W obu przypadkach wypełnia to wymagania zawarte we wspomnianym rozporządzeniu, które ustawiają minimalny próg na wysokości 30 %.

Kształcenie na kierunku „architektura” polega zasadniczo na bezpośrednich kontaktach i przekazywanym doświadczeniu pomiędzy uczącym a studiującym. Funkcjonujący w ten sposób model dydaktyczny „mistrz – uczeń” jest optymalny dla studiów architektonicznych i pozwala na osiągnięcie zakładanych kierunkowych efektów kształcenia, a zwłaszcza na studiach I stopnia, gdzie kończący te studia inżynier winien posiadać określone standardami umiejętności wykonywania zawodu. Drugim ważnym elementem jest wdrożenie studentów do samodzielnej pracy, co jest niezwykle istotne w wypadku studiów inżynierskich, gdzie absolwenci mają być wykształceni ze świadomością i umiejętnością pracy w zespołach na pozycji pomocy technicznej, realizującej wyznaczone zadania przez kierownika pracowni, kierownika zespołu, czy kierownika grupy projektowej. Stosowane metody dydaktyczne polegające na bezpośrednim kontakcie z nauczycielem i realizacja semestralnych prac projektowych, wprowadzają system „zadaniowy”. Realizację takich założeń umożliwia stosowanie wszystkich akademickich form dydaktycznych, przewidzianych w planie studiów:

Wykłady audytoryjne: mające na celu przygotowanie teoretyczne studentów w zakresie prowadzonego przedmiotu, prowadzone są w grupach obejmujących wszystkich studentów danego roku studiów. Zaliczenie odbywa się w formie egzaminu lub kolokwium zaliczeniowego, jak również kontrolowanych prac własnych o tematyce określonej przez prowadzącego (w tym również prezentacji multimedialnych).

Ćwiczenia tablicowe: prowadzone są w sposób umożliwiający przybliżenie studentom praktycznych zastosowań umiejętności zdobytych na wykładzie, np. przy rozwiązywaniu określonych zadań przez prowadzącego na forum całej grupy lub samodzielną pracę studentów koordynowaną przez prowadzącego. Ćwiczenie tablicowe prowadzone są w grupach 28-36 osobowych, zaliczenie odbywa się na podstawie wykonanych przez studentów prac domowych lub kolokwium zaliczeniowych, jak również obecności.

Ćwiczenie projektowe/laboratoryjne: prowadzone w grupach 14-18 osób, mają za zadanie przygotowanie studentów do samodzielnej pracy nad zadaniami określonymi przez prowadzącego. Zajęcia projektowe polegają głównie na samodzielnym opracowywaniu dokumentacji projektowej (rysunkowej, modelowej) w zakresie odpowiadającym tematyce przedmiotu. Praca studentów podzielona jest na zagadnienia przygotowywane poza zajęciami (oceniane i koordynowane przez prowadzącego) oraz zagadnienia aktywnie rozwiązywane przez studentów w czasie trwania zajęć pod nadzorem prowadzącego. Zajęcia laboratoryjne mają charakter zbieżny z projektowymi, przy czym ukierunkowane są na zastosowanie w pracy studentów specjalistycznych narzędzi, np. oprogramowania komputerowego w przypadku Technologii informacyjnych i Grafiki komputerowej czy urządzeń badawczych w przypadku Budownictwa ogólnego i materiałoznawstwa. Zaliczenie ćwiczeń odbywa się na podstawie złożonych prac oraz obecności.

Seminarium dyplomowe: prowadzone jest w grupach obejmujących studentów poszczególnych promotorów prac dyplomowych. Celem seminarium jest prezentacja i omówienie dokonań studentów w przygotowaniu pracy dyplomowej inżynierskiej

oraz przedstawienie metodologii jej przygotowania. Ponadto istotnym narzędziem w realizacji procesu kształcenia na kierunku „architektura” jest odpowiednia liczba zajęć o charakterze praktycznym, która dla obu prowadzonych specjalności, stanowi:

(1) Architektura i Urbanistyka 50,3% ogółem godzin kontaktowych w planie studiów,

(2) Konserwacja i Ochrona Zabytków 51,4% ogółem godzin kontaktowych w planie studiów.

W programie studiów student ma zapewnioną możliwość wyboru modułów kształcenia, do których zgodnie z rozporządzeniem Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 5 października 2011r. w sprawie warunków prowadzenia studiów na określonym kierunku i poziomie kształcenia, przypisuje się punkty ECTS w wymiarze nie mniejszym niż 30% ogólnej liczby punktów ECTS. Charakterystykę wybieralnych modułów kształcenia uwzględniające dwa kierunki specjalizacji – Architektura Środowiskowa i Rewitalizacja Architektoniczno-Urbanistyczna – przedstawia Załącznik nr 5. Ponad wyszczególnione tam moduły kształcenia do treści wybieralnych przyporządkowuje się również seminaria dyplomowe bezpośrednio związane z przygotowaniem pracy dyplomowej, której tematykę ustala student w porozumieniu z promotorem. Łączna ilość punktów ECTS uzyskiwanych w ramach wybieralnych modułów kształcenia wynosi:

(1) „architektura i urbanistyka” 69, co stanowi 32,9% ogólnej liczby punktów ECTS,

(2) „konserwacja i ochrona zabytków” 64, co stanowi 30,5% ogólnej liczby punktów ECTS.

Program kształcenia spełnia wymagania Standardów Kształcenia dla kierunku „architektura” w zakresie 50% udziału zajęć w formie seminarium, ćwiczeń audytoryjnych, laboratoryjnych i projektowych”:

- dla specjalności Architektura i Urbanistyka jest to 57% ogółu zajęć

- dla specjalności Konserwacja i Ochrona Zabytków jest to 58% ogółu zajęć

Analiza sylabusów (modułów kształcenia) oraz wyniki hospitacji zajęć pozwoliły na sformułowanie następujących uwag do konkretnych przedmiotów:

– Zajęcia prowadzone na kilku kolejnych semestrach np. „Projektowanie architektoniczne I-V”, „Projektowanie urbanistyczne I-V”, „Teoria architektury I-III”, „Teoria urbanistyki i ruralistyki I-II”, zapisane mają na kolejnych kartach identyczne, powtarzające się efekty kształcenia, co sugeruje, że studenci w kolejnych semestrach nauki wchodzi w posiadanie niezmiennie tych samych umiejętności.

– Niezrozumiałym jest, pojawiające się na bardzo wielu kartach przedmiotów (m.in. „Projektowanie architektoniczne”, „Projektowanie krajobrazu”, „Projektowanie wnętrz”) prowadzonych w kolejnych semestrach, zapisów odnoszących się do efektów kształcenia dot. „ochrony i poszanowania praw autorskich”. Powinny być one przypisane przedmiotowi „Etyka zawodu architekta”.

– Za nieporozumienie uznać należy także, zawarte na wielu kartach (m.in. Projektowanie urbanistyczne I-IV, Projektowanie architektoniczne I-V, „Projektowanie krajobrazu”) zapisy dotyczące efektów kształcenia dotyczących „wiedzy z zakresu rysunku i modelowania”, „posługiwania się warsztatem plastycznym”, „rozwiniętej wrażliwości kompozycyjnej”. Efekty te powinny być przypisane jedynie do grupy przedmiotów z bloku plastyczno-kompozycyjnego.

– Przedmiot „Historia kultury i sztuki I”, sem. I wspólny dla obu specjalności zawiera w swojej tematyce także architekturę wymienianą w każdym z realizowanych tematów przed rzeźbą, malarstwem, co pokrywa się z tematyką wykładów z „Historii architektury I” tego samego wykładowcy.

– W przypadku przedmiotu „Historia kultury i sztuki I”, treści kształcenia nie znajdują odzwierciedlenia w efektach kształcenia. Z treści kształcenia wynika bowiem, że ograniczają się one jedynie do zagadnień związanych ze sztuką, pomijając zagadnienia kulturowe. W sposobie weryfikacji kompetencji społecznych zaskakuje ich forma (tekst).

– Kurs z „Historii architektury”, obejmuje w sem. I architekturę powszechną (bez polskiej) i kończy się na omówieniu baroku. W semestrze II obejmuje architekturę polską od romanizmu do połowy. XX w. W następnym zaś semestrze na zajęciach „Historia architektury III” rozważane są zagadnienia dotyczące architektury nowoczesnej. Powstaje więc luka w kursie historii architektury powszechnej obejmująca architekturę XIX i 1. połowy XX w.

– Do wykładu „Historia architektury III” brak współczesnych pozycji bibliograficznych.

– Przedmiot „Teoria architektury II” zawiera w treściach kształcenia termin nie funkcjonujący w języku polskim, a mianowicie „gerontoarchitektura”, próbujący zapewne nawiązać do gerontologii, a więc: „nauki i o procesach starzenia się. Jest to interdyscyplinarny spłot biologii, medycyny, kulturoznawstwa, psychologii i antropologii kulturowej”. Oznaczałoby to, że za tak sformułowanym terminem kryje się „nauka o starzeniu się architektury”, a jak się można domyślić z pozostałych treści kształcenia, nie o to autorowi chodziło.

W tym samym module zwraca uwagę niemal całkowity brak spójności pomiędzy efektami kształcenia we wszystkich kategoriach, a treściami kształcenia.

– Przedmiot „Projektowanie krajobrazu” w części wykładowej ma przewidziane 2 godziny na całą historię ogrodów od starożytności poprzez średniowiecze, renesans i barok. Wydaje się to być tyleż karkołomne, co niemożliwe. Zawartą w temacie tego wykładu „Historię sztuki ogrodniczej”, wypada zamienić – zgodnie z jego treścią – na Historię sztuki ogrodowej.

– Przedmiot „Konserwacja obiektów architektonicznych” zawiera w efektach kształcenia („rewitalizacja obiektu”) oraz w tematach zajęć (np. „Zasady tworzenia parków kulturowych”) zakres niezgodny z nazwą modułu.

– Przedmiot „Teoria architektury II” ma zapisaną w efektach kształcenia (kompetencje) „potrzebę ciągłego rozwijania teorii architektury w społeczeństwie”, postulat tyleż zadziwiający, co nielogiczny.

– W kilku przypadkach, np. „Projektowanie krajobrazu”, na trzyosobową obsadę zajęć składają się: ojciec, matka oraz ich córka, co wydaje się wysoce niefortunne. Oceny takiej nie zmienia fakt przypisania matki i córki do innej, niż Instytut Architektury, komórki uczelnianej, skoro wszystkie zajęcia oraz dyplomy obie panie prowadzą w kierowanym przez męża i ojca Instytucie. I choć z formalnego punktu widzenia trudno mówić o nepotyzmie, sytuację taką należy uznać za wysoce niestosowną z punktu widzenia dobrych obyczajów.

W przekonaniu Zespołu Oceniającego zdecydowanie nadmiarowy jest zakres przedmiotów specjalnościowych na specjalności „Konserwacja zabytków”. Szczególnie przesadzona wydaje się być liczba godzin przeznaczona na moduły: „Naprawa i wzmacnianie obiektów budowlanych” oraz „Profilaktyka konserwatorska”, których program wydaje się być skrojony zdecydowanie nadmiarowo (np. wykład zat. „Warunki temperaturowo-wilgotnościowe w obiektach muzealnych”). Odzyskany w ten sposób czas można by, z większym pożytkiem dla studentów, przeznaczyć na wykłady z „Teorii architektury”, nieobecne w programie studiów na tej specjalności.

Po analizie formalnej sylabusów zaleca się także ich przejrzanie i korektę ze względu na: aktualność literatury.

Organizacja procesu kształcenia nie budzi zastrzeżeń. Zajęcia na studiach stacjonarnych odbywają się pięć dni w tygodniu od poniedziałku do piątku od godz. 8.15 do, maksymalnie, 19.15. Zajęcia na studiach niestacjonarnych odbywają się w soboty i niedziele, przy czym w semestrze letnim roku akademickiego 2013/2014 liczba zjazdów kształtuje się następująco:

- drugi rok studiów 12 zjazdów,
- trzeci rok studiów 9 zjazdów.

Program kształcenia obowiązujący przed rokiem akademickim 2011/2012 jest zgodny w zakresie treści programowych, liczby godzin i punktów ECTS ze Standardami Kształcenia dla Kierunku Studiów Architektura z roku 2007.

Program obowiązujący od roku akademickiego 2012/2013 jest zgodny ze Standardami Kształcenia dla Kierunku Studiów Architektura z roku 2011.

- 2) Zakładane efekty kształcenia, treści programowe, formy zajęć oraz stosowane metody dydaktyczne tworzą spójną całość.

Analizując efekty modułowe, formy zajęć i metody dydaktyczne zebrane w sylabusach można uznać, że nie tworzą one spójnej całości. Korekty, opisaną w p. 3.1, wymagają niektóre treści programowe, a przede wszystkim uwzględnienie w efektach kształcenia osiąganych w następujących po sobie semestrach, obejmujących kolejne etapy kursu należącego do wspólnego modułu przedmiotowego (np. Projektowanie architektoniczne, Techniki plastyczne, Teoria architektury, Teoria urbanistyki itd.). Powinny one zostać semestralnie zróżnicowane i odzwierciedlać postęp w osiąganiu efektów kształcenia w poszczególnych semestrach.

Efekty kształcenia dla praktyk studenckich mogą być osiągnięte, bowiem ich program, wymiar oraz termin ich realizacji są prawidłowe.

Komentarz:

- Ocena czy realizowany program kształcenia umożliwia osiągnięcie każdego z zakładanych celów i efektów kształcenia, a także uzyskanie zakładanej struktury kwalifikacji absolwenta. W przypadku kształcenia nauczycieli oraz kierunków, dla których określone zostały standardy kształcenia – również ocena spełnienia wymagań odpowiednich standardów;
- Ocena czy zakładane efekty kształcenia, treści programowe, formy i metody dydaktyczne tworzą spójną całość;
- Ocena czasu trwania kształcenia, prawidłowości doboru treści kształcenia, form zajęć dydaktycznych i metod kształcenia w celu osiągnięcia efektów kształcenia określonych dla każdego przedmiotu/modułu, w tym modułu przedmiotów do wyboru, danego poziomu kwalifikacji. W przypadku wykorzystywania metod i technik kształcenia na odległość ocena czy kształcenie, którego celem jest zdobycie umiejętności praktycznych, odbywa się w warunkach rzeczywistych, z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich i studentów;
- ocena zgodności przyjętej punktacji ECTS z przepisami ustalającymi podstawowe wymagania w tym zakresie, w przypadku kształcenia nauczycieli i kierunków, dla których ustalono standardy kształcenia – również zgodności z odpowiednimi standardami;
- Ocena prawidłowości sekwencji przedmiotów i modułów określonej w planie i programie studiów;
- Ocena spójności programu i wymiaru praktyk studenckich, terminu ich realizacji oraz doboru miejsc, w których się odbywają, z celami i efektami kształcenia określonymi dla tych praktyk. Ocena czy system kontroli i zaliczania praktyk uwzględnia możliwość nabycia przez studenta umiejętności praktycznych;
- Ocena organizacji procesu kształcenia realizowanego w ramach poszczególnych form kształcenia przewidzianych dla danego kierunku, poziomu i profilu studiów w kontekście możliwości osiągnięcia zakładanych celów i efektów kształcenia. Prawidłowość organizacji kształcenia w ZOD, jeżeli taki ośrodek funkcjonuje w ramach jednostki. Ocena prawidłowości doboru form realizacji zajęć dydaktycznych

z przedmiotów tworzących moduł praktyczny (zajęcia praktyczne, w tym w środowisku pracy) do założonych efektów kształcenia;

- Ocena możliwości indywidualizacji procesu kształcenia studentów wybitnie uzdolnionych, studentów niepełnosprawnych;*
- w przypadku, gdy przeprowadzana jest kolejna ocena jakości kształcenia na danym kierunku studiów należy ocenić dokonane zmiany i ich efekty, odnieść się do stopnia realizacji sformułowanych poprzednio zaleceń, lub efektów działań naprawczych, a także ocenić proces zmian programu studiów w aspekcie rozwoju kierunku.*

Ocena końcowa 3 kryterium ogólnego³ ZNACZĄCO

Syntetyczna ocena opisowa stopnia spełnienia kryteriów szczegółowych

1) Realizowany program kształcenia przewiduje prawidłową liczbę punktów ECTS i godzin bezpośredniego kontaktu z wykładowcą na studiach stacjonarnych. Przedmioty do wyboru stanowią odpowiednią część programu. Program studiów zawiera odpowiednią liczbę godzin zajęć praktycznych (ćwiczeń, projektów i laboratoriów). Praktyki zawodowe zostały zaplanowane i zaliczane są prawidłowo. Korekty wymaga Regulamin Praktyk w zakresie uprawnień zawodowych osób potwierdzających sprawozdania i opiekunów praktyk Uczelnia stwarza studentom możliwość indywidualizacji procesu kształcenia. Wątpliwości budzi wspólny regulamin Indywidualnej Organizacji Studiów i Indywidualnego Toku Studiów.

2) Zakładane efekty kształcenia, treści programowe, formy i metody dydaktyczne nie tworzą spójnej całości. Należy dokonać korekty zgodnie z uwagami zawartymi w p. 3.1.

4.Liczba i jakość kadry dydaktycznej a możliwość zagwarantowania realizacji celów edukacyjnych programu studiów

1)Liczba pracowników naukowo-dydaktycznych i struktura ich kwalifikacji umożliwiają osiągnięcie założonych celów kształcenia i efektów realizacji danego programu.

W PWSZ w Nysie zajęcia na kierunku „architektura” prowadzą łącznie 32 osoby. Minimum kadrowe to 11 pracowników dydaktycznych mających w większości doświadczenia praktyczne (zawodowe) i dorobek badawczy, co gwarantuje przekazanie odpowiedniej wiedzy studentom. Jeśli nawet nie wszystkie przedmioty prowadzone są przez specjalistów z danej dziedziny, czego przykładem jest prowadzenie zajęć z historii architektury przez osobę reprezentującą sztuki piękne, to poszerzają wiedzę przyszłych architektów o elementy uwarunkowań kulturowych. Uwagę zwraca także fakt, że dla 6 osób z tej grupy PWSZ w Nysie jest dodatkowym miejscem pracy, a podstawowym najczęściej Politechnika Opolska. Poza nauczycielami, których zaliczono do minimum kadrowego w grupie „pozostałych nauczycieli akademickich” prowadzących zajęcia na kierunku „architektura” jest 21 osób. Reprezentują takie dziedziny jak architektura, budownictwo, sztuki piękne, nauki ekonomiczne, humanistyczne, matematyczne, nauki o kulturze fizycznej i zdrowiu. Osoby te prowadzą zajęcia zgodnie z programem studiów i swoją specjalnością. Zespół Oceniający uważa, że nieprawidłowym jest powierzanie projektowania architektonicznego magistrówi sztuk plastycznych (specjaliście w zakresie grafiki) podczas, gdy Uczelnia zatrudnia specjalistów z zakresu architektury i budownictwa.

Sformułowaną przez Wnioskodawcę listę nauczycieli akademickich zaliczonych do minimum kadrowego tworzy 11 osób, w tym dwie z tytułem profesora, jedna po postępowaniu kwalifikacyjnym II stopnia, 8 doktorów. Wg kryterium zgodności z kierunkiem nauczania minimum kadrowe stanowi siedem osób reprezentujących architekturę, dwie budownictwo, jedna sztuki plastyczne, jedna

(o doktoracie z nauk biologicznych) konserwację zabytków. Biorąc pod uwagę reprezentowane przez tych nauczycieli akademickich obszary wiedzy, dziedziny nauk /dziedziny sztuki, dyscypliny naukowe oraz posiadany dorobek naukowy zaliczono do minimum kadrowego 11 osób, w tym trzy z tytułem naukowym profesora i osiem ze stopniem naukowym doktora. **Jest spełniony wymóg sformułowany przez** §14 pkt 1 rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 5 października 2011r, który mówi, że minimum kadrowe dla studiów pierwszego stopnia na określonym kierunku studiów stanowi, co najmniej, trzech samodzielnych nauczycieli akademickich oraz, co najmniej sześciu, nauczycieli akademickich posiadających stopień naukowy doktora. Należy nadmienić, że w procesie kształcenia studentów na kierunku „architektura” udział reprezentantów nauk technicznych (architektura i budownictwo), sztuk pięknych i biologicznych (w aspekcie wykorzystania wiedzy użytecznej przy konserwacji zabytków) zapewnia przygotowanie absolwentów kierunku „architektura” z możliwością specjalizacji Architektura i Urbanistyka oraz Konserwacja i Ochrona Zabytków w Instytucie Architektury w PWSZ w Nysie. Poważne wątpliwości budzą jednak obciążenia godzinowe osób stanowiących minimum kadrowe przekraczające 500, a nawet 700 godzin.

2) dorobek naukowy i kwalifikacje dydaktyczne kadry, zwłaszcza tworzącej minimum kadrowe, są adekwatne do realizowanego programu i zakładanych efektów kształcenia; na kierunkach o profilu praktycznym w procesie kształcenia uczestniczą nauczyciele z doświadczeniem praktycznym, związanym z danym kierunkiem studiów,

Minimum kadrowe dla ocenianego kierunku studiów zostało określone zgodnie z przepisami rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 5 października 2011 r. w sprawie warunków prowadzenia studiów na określonym kierunku i poziomie kształcenia (Dz. U. Nr 243 poz. 1445, z późn. zm.)

Minimum kadrowe dla studiów pierwszego stopnia wizytowanego kierunku powinno stanowić, zgodnie z § 14 ust. 1 ww. rozporządzenia, co najmniej, trzech samodzielnych nauczycieli akademickich oraz, co najmniej, sześciu nauczycieli akademickich posiadających stopień naukowy doktora.

Do minimum kadrowego wliczani są nauczyciele akademicy zatrudnieni w Uczelni na podstawie mianowania albo umowy o pracę, w pełnym wymiarze czasu pracy, nie krócej niż od początku semestru studiów. Warunek określony w § 13 ust. 1 rozporządzenia został spełniony.

Wszyscy nauczyciele akademicy spełniają wymogi zawarte w § 13 ust. 3 ww. rozporządzenia (nauczyciel akademicki może być wliczony do minimum kadrowego w danym roku akademickim, jeżeli osobiście prowadzi na danym kierunku studiów zajęcia dydaktyczne w wymiarze co najmniej 30 godzin zajęć dydaktycznych, w przypadku samodzielnych nauczycieli akademickich i co najmniej 60 godzin zajęć dydaktycznych, w przypadku nauczycieli akademickich posiadających stopień naukowy doktora lub tytuł zawodowy magistra).

Oświadczenia o wyrażeniu zgody na wliczenie do minimum kadrowego pozwoliły na stwierdzenie, że wszystkie osoby wskazane przez Uczelnię do minimum kadrowego, spełniły warunki art. 112a ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. - Prawo o szkolnictwie wyższym

Umowy o pracę oraz akty mianowania zawierają wymagane prawem elementy. We wszystkich teczkach osobowych znajdują się dokumenty potwierdzające posiadanie deklarowanych tytułów i stopni naukowych.

Na podstawie analizy umów o pracę, aktów mianowania oraz informacji uzyskanych w czasie wizytacji można stwierdzić, iż minimum kadrowe nie ulegało na przestrzeni lat zmianom. Większość nauczycieli akademickich spośród przedstawionych do minimum

kadrowego jest zatrudnionych w Uczelni od kilku/kilkunastu lat, podobnie większość umów o pracę jest zawartych na czas nieokreślony.

Zgodnie z danymi przekazanymi przez Uczelnię (w dniu 27.02.2014r) na kierunku „architektura” studiuje 271 osób (studia stacjonarne- 210 osób, studia niestacjonarne 61 osób). Do minimum kadrowego zaliczono 11 nauczycieli akademickich.

Stosunek liczby nauczycieli akademickich stanowiących minimum kadrowe, do liczby studentów kierunku „architektura” spełnia wymagania § 17 ust. 1 pkt. 4 rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 5 października 2011 r. w sprawie warunków prowadzenia studiów na określonym kierunku i poziomie kształcenia (Dz. U. Nr 243, poz. 1445, z późn. zm.). **Wynosi 1:30,12 przy obowiązującym na wizytowanym kierunku nie mniejszym niż 1 : 60.**

- 3) jednostka prowadzi politykę kadrową sprzyjającą podnoszeniu kwalifikacji i zapewnia pracownikom warunki rozwoju naukowego i dydaktycznego, w tym także przez wymianę z uczelniami i jednostkami naukowo-badawczymi w kraju i za granicą.

Polityka kadrowa Instytutu nie jest w pełni przejrzysta ze względu na powiązania rodzinne osób prowadzących zajęcia na kierunku „architektura”. Mimo to, podczas spotkania z kadrą pracownicy pozytywnie odnosili się do warunków pracy, zwłaszcza powiązań dydaktyki z praktyką i możliwości współpracy z zagranicą.

Załącznik nr 5 - Nauczyciele akademicy realizujący zajęcia dydaktyczne na ocenianym kierunku studiów, w tym stanowiący minimum kadrowe. Cz. I. Nauczyciele akademicy stanowiący minimum kadrowe. Cz. II. Pozostali nauczyciele akademicy);

Komentarz:

- *Ocena czy liczba pracowników naukowo – dydaktycznych i struktura ich kwalifikacji umożliwią osiągnięcie założonych celów i efektów realizacji danego programu*
- *ocena czy dorobek naukowy i kwalifikacje dydaktyczne kadry zwłaszcza tworzącej minimum kadrowe są adekwatne do realizowanego programu i zakładanych efektów kształcenia, oraz czy na kierunkach o profilu praktycznym w procesie kształcenia uczestniczą nauczyciele z doświadczeniem praktycznym, związanym z danym kierunkiem studiów. Jednoznaczna ocena spełnienia wymagań dotyczących minimum kadrowego dla ocenianego kierunku, poziomu i profilu kształcenia;*
- *ocena stabilności minimum kadrowego (częstotliwości zmian jego składu);*
- *ocena spełnienia wymagań dotyczących relacji między liczbą nauczycieli akademickich stanowiących minimum kadrowe a liczbą studentów ocenianego kierunku studiów;*
- *ocena prawidłowości obsady zajęć dydaktycznych z poszczególnych przedmiotów: ocena zgodności obszarów wiedzy, dziedzin nauki i sztuki oraz dyscyplin naukowych i artystycznych reprezentowanych przez poszczególnych nauczycieli akademickich (w przypadku profilu praktycznego - ich doświadczenia zawodowego), ze szczegółowymi efektami kształcenia dla poszczególnych przedmiotów/modułów. W przypadku prowadzenia kształcenia na odległość: ocena przygotowania nauczycieli akademickich do realizacji zajęć dydaktycznych w tej formie;*

- *Ogólna ocena hospitowanych zajęć dydaktycznych (Załącznik nr 6 - Informacja o hospitowanych zajęciach i ich ocena;)*
- *Ocena prowadzonej polityki kadrowej i jej spójności z założeniami rozwoju ocenianego kierunku studiów:*
 - *procedur i kryteriów doboru oraz weryfikacji nauczycieli akademickich prowadzących zajęcia dydaktyczne na ocenianym kierunku studiów, ich przejrzystości i upowszechnienia;*
 - *systemu wspierania rozwoju kadry naukowo-dydaktycznej, w tym poprzez zapewnienie warunków do rozwoju naukowego i umiejętności dydaktycznych (urlopy naukowe, stypendia, staże, wymianę z uczelniami i jednostkami naukowo-badawczymi w kraju i za granicą), oraz ocena jego efektywności;*
 - *opinie prezentowane przez nauczycieli akademickich podczas spotkania z zespołem oceniającym, perspektywy rozwoju kierunku i ograniczenia w kontekście misji i strategii;*
 - *w przypadku kolejnej oceny jakości kształcenia na danym kierunku studiów należy ocenić zmiany, ich wpływ na osiągnięte efekty i jakość kształcenia, odnieść się do stopnia realizacji zaleceń sformułowanych poprzednio lub efektów działań naprawczych.*

Ocena końcowa 4kryterium ogólnego³ ZNACZĄCO

Syntetyczna ocena opisowa stopnia spełnienia kryteriów szczegółowych

- 1) Większość nauczycieli akademickich posiada doświadczenie praktyczne (zawodowe) i dorobek badawczy, co gwarantuje przekazanie odpowiedniej wiedzy studentom, a poprzez kontakt z czynnymi zawodowo dydaktykami studenci zdobywają umiejętności i kompetencje do wykonywania w przyszłości zawodu architekta.**
- 2) Nie wszystkie przedmioty są prowadzone przez specjalistów z danej dziedziny.**
- 3) Polityka kadrowa nie jest w pełni przejrzysta ze względu na powiązania rodzinne osób prowadzących zajęcia na kierunku „architektura”.**

5. Infrastruktura dydaktyczna i naukowa, którą dysponuje jednostka a możliwość realizacji zakładanych efektów kształcenia oraz prowadzonych badań naukowych

Uczelnia zapewnia bazę materialną, niezbędną do osiągnięcia końcowych efektów kształcenia na ocenianym kierunku studiów, a także uwzględniająca potrzeby osób niepełnosprawnych.

W czasie spotkania z Zespołem Oceniającym studenci bardzo pozytywnie ocenili infrastrukturę wykorzystywaną w zajęciach dydaktycznych. Budynek, w którym ma swoją siedzibę Instytut Architektury przeznaczony jest w całości dla studentów ocenianego kierunku. W budynku studenci mają do dyspozycji pracownię, w której mogą realizować swoje projekty. Mieści się ona na poddaszu budynku Instytutu. Pracownia ta, zdaniem studentów, spełnia ich podstawowe potrzeby, ale w czasie spotkania z Zespołem Oceniającym wyrazili opinię, że mogłaby być lepiej oświetlona i powiększona. Studenci potwierdzili też, że chętnie korzystają z czytelni mieszczącej się przy bibliotece uczelnianej. Studenci wysoko ocenili bazę czasopism i ich dostępność. Biblioteka PWSZ w Nysie prowadzi internetowy katalog swoich zbiorów. Biblioteka stara się podnosić jakość swoich usług poprzez ankietyzowanie studentów. Ankiety prowadzone są elektronicznie na głównej stronie biblioteki. Mają one formę jednego pytania z kilkoma odpowiedziami do wyboru. Pytanie jest

zmieniane po uzyskaniu satysfakcjonującej liczby odpowiedzi. Jednym z usprawnień wprowadzonych przez bibliotekę dzięki wynikom ankiet, są powiadomienia przesyłane bezpośrednio na telefony studentów. W celu ułatwienia wypożyczeń biblioteka skanuje i umieszcza w katalogu okładki i spisy treści swoich pozycji. Studenci bardzo dobrze ocenili ten sposób udostępniania zbiorów. Zarówno biblioteka, jak i czytelnia, są dostosowane do potrzeb osób z niepełnosprawnościami. Uczelnia prowadzi wypożyczalnię sprzętu specjalistycznego ułatwiającego proces dydaktyczny niepełnosprawnym. Jest to, między innymi, komputer z oprogramowaniem dla osób niewidomych i niedowidzących. Sprzęt ten jest dostępny po zgłoszeniu zapotrzebowania przez studenta. Budynek, w którym mieści się Instytut Architektury posiada ułatwienia dla osób z niepełnosprawnościami.

Uczelnia zapewnia bazę materialną stwarzającą bardzo dobre warunki zarówno dla studentów, jak i pracowników dydaktycznych. Sale wykładowe, ćwiczeniowe i laboratoryjne są wyposażone w różne zestawy multimedialne wykorzystywane w trakcie prowadzenia zajęć. Na 95 sal dydaktycznych 36 ma stałe wyposażenie, a w pozostałych można korzystać z urządzeń przenośnych. Główną siedzibą Instytutu jest budynek G. Mieszczą się w nim:

- pracownia komputerowa, w której prowadzone są zajęcia laboratoryjne, projektowe z technologii informacyjnych, grafiki komputerowej oraz konstrukcji budowlanych,
- laboratorium budownictwa i materiałoznawstwa wyposażone w podstawową aparaturę pozwalającą wykonywać podstawowe badania materiałów budowlanych,
- pracownia rysunku i malarstwa o pow. 70 m², odpowiednio wyposażona w rekwizyty, deski i sztalugi (dobrze oświetlone, lecz niedogrzone zimą),
- pracownia rzeźby w 2 pomieszczeniach piwnicznych wyposażonych w stoły oraz kawalety rzeźbiarskie, doświetlona światłem sztucznym jarzeniowym.

Zajęcia dydaktyczne (część wykładów, lektoraty z języków obcych, zajęcia z wychowania fizycznego) odbywają się w innych budynkach szkoły.

Instytut Architektury korzysta z ogólnodostępnej Biblioteki PWSZ, mieszczącej się w gmachu głównym Uczelni. W szerokich tematycznie zbiorach pokaźne miejsce zajmuje literatura naukowa i fachowa na potrzeby kierunku studiów „architektura”. Ważną rolę pełni czytelnia wyposażona w stale aktualizowany podręczny księgozbiór książek i czasopism. Od stycznia 2010 r. w ramach Wirtualnej Nauki biblioteka PWSZ w Nysie posiada dostęp do bazy danych dostępnych dla wszystkich instytucji naukowych w kraju. Biblioteka prowadzi szkolenia biblioteczne dla studentów i stale przybliża swoje zbiory użytkownikom poprzez internetowy dostęp do katalogu.

Rozwiązania alternatywne stosowane wobec studentów niepełnosprawnych mają na celu, uwzględniając możliwości tych osób, wyrównanie szans ukończenia studiów. Zastosowanie rozwiązań alternatywnych nie może powodować zmniejszania wymagań merytorycznych wobec studentów niepełnosprawnych. Podejmując decyzje w powyższych kwestiach Dyrektor Instytutu może zasięgnąć opinii Biura Pomocy Materialnej i Obsługi Osób Niepełnosprawnych. W przypadku, gdy niepełnosprawność studenta nie pozwala mu na udział w zajęciach dydaktycznych, Dyrektor Instytutu na wniosek studenta może zezwolić na zwiększenie dopuszczalnej absencji, wyrazić zgodę na indywidualną organizację studiów lub zezwolić na zmianę formy weryfikacji efektów kształcenia. Dyrektor Instytutu na wniosek studenta niepełnosprawnego może wyrazić zgodę na zastosowanie rozwiązań polegających na włączaniu do udziału w zajęciach osób trzecich (np. tłumacze języka migowego, stenotypiści), zastosowaniu dodatkowych urządzeń technicznych będących własnością studenta umożliwiających mu pełny udział w zajęciach lub korzystaniu z urządzeń audiowizualnych będących własnością studenta i pozwalających na rejestrację zajęć dydaktycznych. W przypadku stosowania podczas zajęć urządzeń rejestrujących dźwięk lub dźwięk i obraz, student zobowiązany jest do złożenia pisemnego oświadczenia o nienaruszaniu praw autorskich do dzieł powstałych w trakcie tych zajęć i wykorzystaniu

zarejestrowanych materiałów wyłącznie na użytek prywatny. W zależności od rodzaju niepełnosprawności student może złożyć wniosek do Dyrektora Instytutu o dokonanie zmiany sposobu składania egzaminu i uzyskiwania zaliczeń z danego przedmiotu. W celu zmiany sposobu składania egzaminu lub uzyskiwania zaliczenia z danego przedmiotu Dyrektor Instytutu może wydać decyzję, w której zezwala studentowi niepełnosprawnemu na przedłużenie czasu trwania danego egzaminu bądź zaliczenia, zastosowanie urządzeń technicznych będących własnością studenta i umożliwiających mu zdawanie egzaminu, zmianę formy danego egzaminu z pisemnej na ustną lub z ustnej na pisemną, uczestnictwo w egzaminie osób trzecich (np. tłumacze języka migowego, stenotypiści) lub zmianę miejsca egzaminu. W przypadku, gdy niepełnosprawność studenta uniemożliwia złożenie wszystkich egzaminów przewidzianych w ramach danej sesji egzaminacyjnej, student ma prawo wnioskować do Dyrektora Instytutu o zmianę terminów składania egzaminów w okresie poza okresem trwania sesji”.

Komentarz:

- *ocena stopnia dostosowania bazy dydaktycznej służącej realizacji procesu kształcenia na ocenianym kierunku studiów do możliwości osiągnięcia deklarowanych efektów kształcenia, w szczególności zapewniania dostępu do infrastruktury niezbędnej z uwagi na specyfikę kierunku (sale wykładowe, pracownie i laboratoria specjalistyczne oraz ich wyposażenie, dostęp do komputerów, Internetu, specjalistycznego oprogramowania, specjalistycznych baz danych, niezbędnego księgozbioru, w tym udostępnionego przez inne biblioteki, także wirtualnie). W przypadku stwierdzenia braków w tym zakresie należy wskazać w jaki sposób braki te mają wpływ na jakość kształcenia oraz jakie efekty kształcenia nie zostaną osiągnięte;*
- *ocena bazy instytucji, w których prowadzone są zajęcia praktyczne oraz prawidłowości doboru miejsc odbywania praktyk;*
- *ocena przystosowania infrastruktury dydaktycznej do potrzeb studentów niepełnosprawnych;*
- *w przypadku kolejnej oceny jakości kształcenia na danym kierunku studiów należy ocenić dokonane zmiany, odnieść się do stopnia realizacji zaleceń sformułowanych poprzednio, efektów działań naprawczych, a także ocenić wpływ zmian infrastruktury na możliwość osiągnięcia założonych efektów kształcenia i jego jakość.*

Ocena końcowa 5 kryterium ogólnego³ W PEŁNI

Syntetyczna ocena opisowa stopnia spełnienia kryterium szczegółowego.....

Infrastruktura dydaktyczna jest bardzo dobrze przygotowana do obsługi procesu dydaktycznego i w ocenie studentów umożliwia osiąganie zakładanych efektów kształcenia. Studenci bardzo dobrze ocenili dostęp do zbiorów biblioteki.

6. Badania naukowe prowadzone przez jednostkę w zakresie obszaru/obszarów kształcenia, do którego został przyporządkowany oceniany kierunek studiów

Rezultaty prowadzonych badań naukowych są wykorzystywane w procesie kształcenia; na kierunkach o profilu ogólnoakademickim jednostka stwarza studentom możliwość uczestnictwa w badaniach naukowych oraz zdobycia wiedzy i umiejętności przydatnych w pracy naukowo-badawczej.

Badania naukowe prowadzone są przez kilku pracowników, których sylwetki i rozwój naukowy scharakteryzowano w ocenie kadry. Główne kierunki badań dotyczą:

- architektury prośrodowiskowej wykorzystującej naturalne źródła energii,
- rewitalizacji obszarów przemysłowych,
- walorów krajobrazowych przestrzeni miejskiej i wiejskiej,
- zagadnień związanych z ochroną i konserwacją zabytkowych obiektów architektonicznych.

Podjęmowana tematyka badań jest aktualna, związana z ideą zrównoważonego rozwoju i specyfiką regionalną, i adekwatna do kierunku studiów „architektura” w specjalnościach Architektura i Urbanistyka oraz Konserwacja Zabytków. Uczestnictwo studentów w badaniach ma charakter pośredni poprzez koła naukowe współpracujące z koordynatorami tematów badawczych i prac wdrożeniowych.

Uczelnia nie prowadzi kształcenia na drugim stopniu studiów na kierunku „architektura”. Kryterium to **nie podlega ocenie**. Studenci nie biorą udziału w badaniach, nie są współautorami publikacji.

Komentarz:

- *Ocena obligatoryjna jedynie dla studiów II stopnia i jednolitych magisterskich;*
- *ocena wpływu prowadzonych w jednostce badań naukowych na realizowany proces dydaktyczny, w tym na kształtowanie programu kształcenia i indywidualizację nauczania, oraz ocena udziału studentów w badaniach naukowych i w prezentacji, publikacji ich wyników;*
- *ocena wpływu współpracy naukowej i badawczej z innymi uczelniami lub instytucjami z otoczenia gospodarczego i społecznego na proces dydaktyczny;*
- *w przypadku, gdy przeprowadzana jest kolejna ocena jakości kształcenia na danym kierunku studiów należy ocenić ewentualną zmianę stopnia oddziaływania prowadzonych badań naukowych na proces rozwoju kierunku.*

Ocena końcowa 6 kryterium ogólnego³ NIE DOTYCZY

Syntetyczna ocena opisowa stopnia spełnienia kryterium szczegółowego

7. Wsparcie studentów w procesie uczenia się zapewniane przez Uczelnię

- 1) Zasady i procedury rekrutacji studentów są przejrzyste, uwzględniają zasadę równych szans i zapewniają właściwą selekcję kandydatów na dany kierunek studiów;

Rekrutacja na studia odbywa się wyłącznie na podstawie wskaźnika ustalanego z wyników egzaminu maturalnego. Przy obliczaniu wskaźnika wszystkie zdawane przez kandydata przedmioty mają identyczną wagę (z rozróżnieniem na poziom podstawowy i rozszerzony matury). Pismo Okólne 7/2013 Rektora PWSZ w Nysie uwzględnia również kandydatów z tzw. starą maturą i kandydatów z maturą międzynarodową. Wszystkie grupy kandydatów są równo traktowane. Zasady rekrutacji są przejrzyste. Studenci w czasie spotkania z Zespołem Oceniającym potwierdzili, że liczba kandydatów zakwalifikowanych na studia odpowiada możliwościom dydaktycznym Instytutu.

Warunki i tryb rekrutacji regulowany jest przez Pismo okólne 14/2012 Rektora PWSZ w Nysie z dnia 25 maja 2012 r. Dla kandydatów na studia stacjonarne na kierunku „architektura” przewiduje się konkurs świadectw. Dla kandydatów na studia niestacjonarne przewiduje się przyjęcia kandydatów na podstawie złożenia wymaganych dokumentów. W przypadku, gdy liczba kandydatów będzie większa od liczby miejsc, podstawą przyjęcia kandydata jest miejsce, jakie zajmuje w rankingu kandydatów, przy czym wynik

umiejscawiający kandydata na liście rankingowej jest średnią arytmetyczną punktów uzyskanych z poszczególnych przedmiotów. W przypadku kandydatów zdających maturę według nowych zasad, w obliczeniach uwzględnia się oceny ze wszystkich przedmiotów zdawanych na egzaminie maturalnym, z tym, że z przedmiotów dodatkowo wybranych tylko te, z których kandydat uzyskał co najmniej 30 % punktów. W przypadku kandydatów zdających maturę według starych zasad, w obliczeniach uwzględnia się oceny ze wszystkich przedmiotów zdawanych na egzaminie dojrzałości. Na tej podstawie ustala się punktację umiejscawiającą kandydata w rankingu tworzoną podczas rekrutacji. Decyzje o przyjęciu na studia podejmuje Instytutowa Komisja Rekrutacyjna, która sporządza listę kandydatów przyjętych na studia. O kolejności na liście, stanowiącej ranking kandydatów, decyduje liczba punktów uzyskanych w trakcie postępowania kwalifikacyjnego. Limit przyjęć kandydatów na kierunek „architektura” wynosi 180 kandydatów (110 na studiach stacjonarnych AiU, 20 na studiach stacjonarnych KiOZ i 50 na studiach niestacjonarnych AiU).

Zasady rekrutacji są zgodne z Ustawą Prawo o szkolnictwie wyższym : „ Podstawę przyjęcia na studia pierwszego stopnia lub jednolite studia magisterskie stanowią wyniki egzaminu maturalnego. Senat uczelni ustala w trybie określonym na podstawie ust. 2, jakie wyniki egzaminu maturalnego stanowią podstawę przyjęcia na studia.”

Brak egzaminu z rysunku odręcznego sprawia że mogą być przyjmowani kandydaci nie posiadający predyspozycji niezbędnych w zawodzie architekta takich jak wyobraźnia przestrzenna i zdolności artystyczno-twórcze. Może to znacząco wpływać na obniżenie poziomu kształcenia, który z reguły dostosowuje się do mniej utalentowanych studentów.

- 2) system oceny osiągnięć studentów jest prawidłowo zorientowany na proces uczenia się, zawiera standardowe wymagania i zapewnia przejrzystość oraz obiektywizm formułowania ocen;

Ogólne zasady organizacji kształcenia w PWSZ w Nysie określa Regulamin Studiów. Studia są realizowane według programów kształcenia ustalonych przez Instytut Architektury. Student ma obowiązek zaliczenia w trakcie studiów wszystkich przedmiotów i praktyk, wykazanych w planach studiów wybranego kierunku, profilu kształcenia i specjalności jako obowiązkowe, oraz określonego przez wymaganą liczbę punktów, wymiaru przedmiotów do wyboru. System ten umożliwia studentowi w ramach określonych zasad wybór studiowanych zagadnień poprzez poszczególne przedmioty z grupy przedmiotów zakwalifikowanych jako przedmioty do wyboru, studiowanie i zaliczanie przedmiotów na innych wydziałach lub w innych uczelniach oraz pewną swobodę w doborze tempa studiowania.

Celom ewidencjonowania i porównywania osiągnięć studenta służy system punktowy. Każdemu modułowi kształcenia jest przypisana określona liczba punktów ECTS. Nominalna liczba punktów dla modułów kształcenia w jednym semestrze studiów stacjonarnych i niestacjonarnych wynosi 30. Punkty przypisano także praktykom, seminariom dyplomowym i przygotowaniu dyplomu.

Szczegółowy rozkład zajęć, zatwierdzony przez dyrektora Instytutu jest podawany do wiadomości przed rozpoczęciem semestru.

Karty przedmiotów dostępne są na stronie internetowej Instytutu, a prowadzący przedmiot ma obowiązek przedstawić studentom na pierwszych zajęciach oraz umieścić w miejscu dostępnym dla studentów opis przedmiotu, program zajęć i wykaz zalecanej literatury i regulamin zajęć (wymaganą formę uczestnictwa w zajęciach, sposób bieżącej kontroli wyników nauczania, tryb i terminarz zaliczania kolokwium, projektów i innych form zaliczania, zasady usprawiedliwiania nieobecności na zajęciach, formę egzaminu oraz inne zasady, terminy i miejsce konsultacji).

Wymagania w ocenie studentów są wystandaryzowane. System oceny osiągnięć studentów zapewnia przejrzystość i obiektywizm formułowania ocen. W większości przypadków wymagania do spełnienia określone są na pierwszych zajęciach w semestrze, a następnie skrupulatnie przestrzegane. Studenci Wydziału na spotkaniu z Zespołem Oceniającym stwierdzili, że system oceniania jest zrozumiały i przejrzysty. Wyrazili przekonanie, że ich postępy w nauce są oceniane obiektywnie.

W czasie spotkania z Zespołem Oceniającym studenci zwrócili uwagę na element subiektywnej oceny prowadzącego, jednak podkreślili, że nauczyciele akademicy równo traktują wszystkich studentów. Prowadzący podają do wiadomości studentów kryteria oceny, również przy ocenianiu prac projektowych. Studenci podkreślili, że w przypadku zajęć projektowych ocena jest dokonywana wielokrotnie w czasie semestru, przez co studenci mogą doskonalić swoje projekty aż do terminu oddania prac.

Kolokwia i egzaminy są, zdaniem studentów, przeprowadzane w sposób prawidłowy. Studenci mają dostęp do swoich ocenionych prac.

- 3) struktura i organizacja programu ocenianego kierunku studiów sprzyja krajowej i międzynarodowej mobilności studentów;

PWSZ w Nysie od roku akademickiego 2006/2007 wprowadził Europejski System Transferu i Akumulacji Punktów ECTS, uchwałą Senatu nr 31/2005/2006. Systemem punktowym objęte są w Instytucie Architektury studia stacjonarne i niestacjonarne, gdzie punkty ECTS przypisane są za: zaliczenie każdego przedmiotu ujętego w planie studiów, zaliczenie praktyk zawodowych oraz przygotowanie i złożenie pracy dyplomowej. System punktów ECTS przyjęty w PWSZ w Nysie jest zgodny z założeniami Procesu Bolońskiego. Dzięki funkcjonowaniu systemu ECTS, oraz racjonalnemu ustaleniu nakładów pracy mobilność studentów jest możliwa. Studenci polscy korzystają z programów wymiany. Liczba studentów polskich odbywających część studiów w uczelniach zagranicznych w ramach międzynarodowych programów współpracy zagranicznej wynosi 76. Ponadto 36 studentów odbyło praktyki w zagranicznych podmiotach gospodarczych. Liczba studentów zagranicznych realizujących w Instytucie Architektury program Erasmus wynosi 6. Z programu Podwójnych Dyplomów, realizowanym z Fachhochschule Lausitz skorzystało dotychczas 4 studentów.

Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa w Nysie stwarza studentom kierunku „architektura” możliwości wykorzystania systemu ECTS zarówno w ramach programu Erasmus, jak i w ramach innych programów współpracy międzynarodowej. Studenci w czasie spotkania z Zespołem Oceniającym jako jeden z głównych atutów studiowania na swoim kierunku podali możliwość korzystania z programów współpracy międzynarodowej.

W latach 2009-2013 z możliwości wymiany międzynarodowej skorzystało 112 studentów kierunku „architektura”. Oprócz programu Erasmus Uczelnia stwarza studentom możliwość wzięcia udziału w kursie intensywnym – ConsArch, w którym udział biorą również studenci Niemiec, Francji, Włoch i Hiszpanii. W ramach warsztatów ConsArch studenci opracowali koncepcję rewitalizacji rzeźni w Nysie (w 2012 roku) i Stoczni Gdańskiej (w 2013 roku).

W czasie spotkania z Zespołem Oceniającym studenci bardzo wysoko ocenili te inicjatywy. Uczelnia prowadzi od 2008 roku wraz z Branderburgische Technische Universität w Niemczech program podwójnego dyplomowania w ramach ocenianego kierunku. W latach 2008-2013 z tego programu skorzystało 36 studentów z Polski i 6 studentów z Niemiec. Uczelnia nie uczestniczy w programach krajowej mobilności studentów.

Studenci bardzo dobrze ocenili program podwójnego dyplomowania. W spotkaniu z Zespołem Oceniającym wzięli udział studenci objęci tym programem.

Studenci wyjeżdżający za granicę są objęci opieką Działu Kontaktów Zewnętrznych od momentu zgłoszenia chęci odbycia wyjazdu. Mają możliwość uczestniczenia w dodatkowych kursach językowych. Po powrocie dzielą się swoimi doświadczeniami w czasie spotkań informacyjnych dla studentów pierwszego roku.

Dla studentów przyjeżdżających w ramach współpracy międzynarodowej Uczelnia oferuje kursy prowadzone w języku angielskim, a także kursy języka polskiego.

- 4) system pomocy naukowej, dydaktycznej i materialnej sprzyja rozwojowi naukowemu, społecznemu i zawodowemu studentów oraz skutecznemu osiągnięciu założonych efektów kształcenia.

Karty przedmiotów są dostępne dla studentów po zalogowaniu do wewnętrznego serwisu Uczelni. Zawierają, między innymi, efekty kształcenia, sposób sprawdzenia uzyskania efektów kształcenia, sugerowaną literaturę. Oprócz tych elementów również dane nauczyciela akademickiego odpowiedzialnego za przedmiot oraz tematykę wszystkich zajęć odbywających się w semestrze. Studenci są zapoznawani z informacjami z kart przedmiotów na pierwszych zajęciach. W czasie spotkania z Zespołem Oceniającym studenci ocenili uzyskiwane od prowadzących informacje jako kompletne. Biblioteka Państwowej Wyższej Szkoły Zawodowej w Nysie prowadzi bazę wszystkich przedmiotów prowadzonych na Uczelni wraz z podziałem na pomoce dydaktyczne i książki opracowane specjalnie dla danych przedmiotów. Studenci w czasie spotkania z Zespołem Oceniającym bardzo dobrze ocenili ten zbiór. Studenci wskazali, że efekty uzyskane w czasie trwania zajęć i dodatkowa praca z materiałami zawartymi na stronie biblioteki, w większości przypadków, wystarcza do osiągnięcia wszystkich efektów przypisanych do kursu.

Prowadzący zajęcia są dostępni dla studentów w czasie konsultacji. Studenci potwierdzili w trakcie spotkania z Zespołem Oceniającym, że prowadzący potrafią wygospodarować dla nich dodatkowy czas i poświęcić go na omawianie projektów. Studenci w czasie spotkania z Zespołem Oceniającym zwrócili uwagę na problem łączenia zajęć studiów stacjonarnych z zajęciami dla studiów niestacjonarnych. Zdaniem studentów stanowi to duży problem i zwracali się oni do Władz z prośbą o rozwiązanie go. Dyrektor Instytutu podkreślił, że problem ten dotyczy tylko jednego rocznika, w którym na studia niestacjonarne przyjęto tylko osiem osób. W związku z tak małą liczbą studentów Władze Rektorskie zdecydowały o połączeniu zajęć studentów stacjonarnych i niestacjonarnych. Zdaniem Dyrektora Instytutu wypracowano kompromis, w którym studenci studiów stacjonarnych, którzy w piątki nie mogą uczestniczyć w zajęciach do końca, mogą zostać wcześniej zwolnieni.

Taka sytuacja nie sprzyja rozwojowi naukowemu studentów.

Studenci ocenianego kierunku dobrze ocenili dostępność praktyk zawodowych na lokalnym rynku. Uczelnia udostępnia listę placówek w których studenci odbywali praktyki w ubiegłych latach. W Uczelni funkcjonuje portal e-indeks i e-dziekanat, studenci pozytywnie ocenili funkcjonowanie tych platform. Na portalu e-dziekanat znajdują się wzory podań i pism, które studenci mogą wypełnić i przekazać w formie papierowej do dziekanatu. Praca dziekanatu została oceniona przez studentów dobrze. Pracownicy są, ich zdaniem, kompetentni i mili.

Na uwagę zasługuje działalność Biura Karier, które oferuje studentom pomoc w szerokim zakresie. Biuro Karier organizuje odpłatne kursy dodatkowe z obsługi programów komputerowych takich jak: AutoCAD czy ArchiCAD. Kursy te są intensywne, trwają zazwyczaj 90 godzin, opłata ma pokryć koszt zatrudnienia prowadzącego. Uczelnia udostępnia za darmo sale i komputery z oprogramowaniem. Po ukończeniu kursu studenci otrzymują certyfikaty wystawione przez PWSZ w Nysie. Biuro Karier organizuje kilka razy

w roku warsztaty z umiejętności miękkich, warsztaty z zakładania działalności gospodarczej, a także inne kursy i szkolenia.

Studenci zwrócili uwagę na to, że Dyrektor Instytutu jest dostępny tylko w wybrane dni tygodnia. Studenci ocenianego kierunku potwierdzili jednak, że wiedzą, iż mogą zwrócić się z pytaniami i skargami również do zastępcy dyrektora. W sytuacji zgłoszenia skargi sytuacje są indywidualnie rozpatrywane przez Dyrektora Instytutu.

Studenci dobrze ocenili proces dyplomowania. Pierwszeństwo przy wyborze promotora mają ci z najwyższymi średnimi ocenami z dotychczasowego toku studiów. Stanowi to dodatkowy element motywujący do uzyskiwania lepszych wyników. Tematy prac można zmieniać i dostosowywać do indywidualnych zainteresowań studenta.

Regulamin przyznawania świadczeń pomocy materialnej dla studentów jest zgodny z przepisami ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym. Na Uczelni funkcjonuje Uczelniana Komisja Stypendialna. Zgodnie z Art. 177 ust. 3 ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym z 27 lipca 2005 roku, komisja składa się w większości ze studentów. Przewodniczącą Komisji jest pracownik Uczelni. W czasie spotkania z przedstawicielami samorządu studenckiego potwierdzili obecność studentów w tym organie i ocenili, że pracownik będący jednocześnie przewodniczącym usprawnia pracę administracyjną Komisji.

Studenci potwierdzili dobry poziom poinformowania o dostępnym dla nich wsparciu. Stypendia są, zdaniem studentów, wypłacane bez opóźnień. Studenci ubiegający się o stypendia socjalne mogą liczyć na pomoc przy składaniu dokumentów zarówno w dziekanacie, jak i w Dziale Pomocy Materialnej. Decyzje Komisji Stypendialnej dostarczane są studentom w formie pisemnej.

Przy Instytucie Architektury działają dwa koła naukowe – restART i ReNova. Koło Naukowe restART zajmuje się mappingiem budynków. Jest głównym partnerem Karkonoskiego Festiwalu Światła; organizowało „Olsztyn Mapping Contest” w 2013 roku. Koło działa bardzo prężnie, o czym mogą świadczyć jego osiągnięcia. Koło naukowe ReNova zajmuje się organizowaniem praktyk renowacyjnych. Członkowie koła wyjeżdżali na Ukrainę renowować zabytkowy kościół. Koła naukowe mają szansę pozyskać z budżetu Uczelni na swoje cele do 1000zł rocznie. Przedstawiciele kół naukowych pozytywnie ocenili ten fakt. Oprócz wsparcia finansowego studenci wspierani są również merytorycznie. Samorząd Studencki działający w Państwowej Wyższej Szkole Zawodowej w Nysie oprócz zadań związanych z opiniowaniem planów i programów kształcenia uczestniczy w spotkaniach gremiów, takich jak senacka komisja ds. dydaktyki czy też Komisja Stypendialna i Odwoławcza. Komisja Stypendialna zajmuje się również organizacją życia kulturalnego. W 2013 roku samorząd zorganizował Juwenalia, które obejmowały pokaz koła naukowego restART, koncert i wielkie grillowanie.

W spotkaniu z Zespołem Oceniającym wzięło udział około 50 studentów kierunku „architektura i urbanistyka”. Byli wśród nich przedstawiciele wszystkich roczników studiów stacjonarnych. Ze względu na termin spotkania nie byli obecni przedstawiciele studiów niestacjonarnych.

Jako najmocniejszy punkt swojego kierunku studenci wskazali możliwości mobilności międzynarodowej stwarzane przez Uczelnię. Studenci ocenianego kierunku obecni na spotkaniu z Zespołem Oceniającym ogólnie dobrze ocenili system pomocy naukowej, dydaktycznej i materialnej.

Komentarz:

- *Ocena czy zasady rekrutacji umożliwiają dobór kandydatów posiadających wiedzę i umiejętności niezbędne do uzyskania w procesie kształcenia zakładanych efektów kształcenia. Ocena czy nie zawierają regulacji dyskryminujących określoną grupę kandydatów. Ocena zasad ustalania wielkości rekrutacji - uwzględnienie związku*

liczby rekrutowanych studentów z potencjałem dydaktycznym jednostki i jakością kształcenia;

- ocena prawidłowości określenia nakładu pracy i czasu niezbędnego do osiągnięcia zakładanych efektów kształcenia – ogólnych, specyficznych i szczegółowych (dla kierunku, poziomu kwalifikacji i profilu, modułu kształcenia);*
- ocena czy system oceny osiągnięć studentów jest zorientowany na proces uczenia się, zapewnia przejrzystość i obiektywizm formułowania ocen, a wymagania w nim określone są wystandardyzowane;*
- ocena możliwości mobilności studentów stworzonych przez plan studiów i organizację procesu kształcenia na ocenianym kierunku. Ocena działań wspierających mobilność studentów, w tym związanych z popularyzacją wiedzy na temat systemu ECTS, kraju jak i za granicą;*
- ocena wpływu współpracy międzynarodowej prowadzonej przez jednostkę na możliwość osiągnięcia zakładanych efektów kształcenia (wymiana studentów, udział studentów w badaniach realizowanych w ramach tej współpracy);*
- ocena systemu opieki naukowej i dydaktycznej nad studentami ocenianego kierunku studiów, w tym wspomagania studentów w procesie uczenia się: bez udziału nauczycieli akademickich oraz z wykorzystaniem technik i metod kształcenia na odległość;*
- ocena kompletności informacji zawartych w programach poszczególnych przedmiotów (sylabusach) i ich przydatności studentom w procesie uczenia się. Ocena przydatności zalecanych materiałów dydaktycznych do realizacji zakładanych celów i efektów kształcenia;*
- ocena mechanizmów motywujących studentów do osiągania lepszych efektów kształcenia i ich skuteczności;*
- ocena zakresu opieki materialnej i socjalnej oferowanej studentom ocenianego kierunku studiów. Ocena działalności uczelni/jednostki wspierającej rozwój zawodowy, kulturowy i społeczny studentów;*
- opinie studentów prezentowane podczas spotkania z zespołem oceniającym, wskazywane przez nich mocne i słabe strony procesu kształcenia, poziom zadowolenia z systemu opieki naukowej, dydaktycznej, materialnej i socjalnej;*
- ocena poziomu zadowolenia z systemu opieki naukowej, dydaktycznej, materialnej i socjalnej oraz sposobu rozstrzygania skarg i rozpatrywania wniosków zgłaszanych przez studentów;*
- w przypadku, gdy przeprowadzana jest kolejna ocena jakości kształcenia na danym kierunku studiów należy ocenić dokonane zmiany, efekty działań naprawczych, odnieść się do stopnia realizacji zaleceń sformułowanych poprzednio.*

Ocena końcowa 7 kryterium ogólnego³ W PEŁNI

Syntetyczna ocena opisowa stopnia spełnienia kryteriów szczegółowych

1) Zasady rekrutacji studentów funkcjonują prawidłowo. Uczelnia obiektywnie traktuje wszystkich kandydatów na studia. Proces rekrutacji jest przeprowadzany prawidłowo. Liczba kandydatów nie przekracza limitu przyjęć.

2) System oceny osiągnięć studentów jest zorientowany na proces uczenia się, zawiera standardowe wymagania i zapewnia przejrzystość oraz obiektywizm formułowania ocen. Prowadzący sprawiedliwie oceniają studentów, przedstawiane są kryteria oceny,

są one przejrzyste. Ocena osiąganych efektów dokonywana jest systematycznie w ciągu trwania semestru.

3) Dzięki funkcjonowaniu systemu ECTS, oraz racjonalnemu ustaleniu nakładów pracy mobilność studentów jest możliwa. Uczelnia stwarza bardzo dobre warunki do międzynarodowej mobilności studentów. Studenci posiadają wszystkie niezbędne informacje potrzebne do uczestniczenia w wymianach międzynarodowych. Zróżnicowane formy mobilności studentów stanowią największy atut ocenianego kierunku.

4) Studenci mogą liczyć na wsparcie Uczelni w najważniejszych elementach studiów. Pozytywnie należy ocenić inicjatywy Uczelni w zakresie rozwoju zawodowego studentów.

8. Jednostka rozwija wewnętrzny system zapewniania jakości zorientowany na osiągnięcie wysokiej kultury jakości kształcenia na ocenianym kierunku studiów.

- 1) Jednostka wypracowała przejrzystą strukturę zarządzania kierunkiem studiów oraz dokonuje systematycznej, kompleksowej oceny efektów kształcenia; wyniki tej oceny stanowią podstawę rewizji programu studiów oraz metod jego realizacji zorientowanej na doskonalenie jakości jego końcowych efektów,

Wewnętrzny System Zapewniania Jakości Kształcenia został wprowadzony w Uczelni uchwałą Senatu Nr 26/2008/2009 z dnia 13 marca 2009 r. w sprawie wprowadzenia Wewnętrznego Systemu Zapewnienia Jakości Kształcenia w PWSZ w Nysie. Podlega on stałemu doskonaleniu: uchwała Senatu Nr 76/2010/2011 z dnia 9 września 2011 r. w sprawie wprowadzenia zmodyfikowanego Wewnętrznego Systemu Zapewniania Jakości Kształcenia w PWSZ w Nysie, uchwała Senatu Nr 16/2011/2012 z dnia 13 stycznia 2012 r., uchwała Senatu Nr 37/2011/2012 z dnia 30 marca 2012 r., uchwała Senatu Nr 74/2011/2012 z dnia 27 lipca 2012 r., uchwała Senatu Nr 3/2012/2013 z dnia 16 listopada 2012 r. oraz uchwała Senatu Nr 16/2012/2013 z dnia 18 stycznia 2013 r.

Zasadniczymi celami Systemu są: stymulowanie ciągłego doskonalenia jakości kształcenia, podniesienie rangi pracy dydaktycznej, upowszechnianie informacji na temat jakości kształcenia studentów i poziomu wykształcenia absolwentów PWSZ Nysie. W ramach Systemu ewaluacji podlegają: program kształcenia, realizacja procesu kształcenia, warunki realizacji procesu kształcenia, wyniki kształcenia, osiągnięcia dydaktyczne i naukowe.

W ramach Systemu funkcjonuje Uczelniana Komisja do Spraw Jakości Kształcenia. W skład Komisji wchodzi pięciu nauczycieli akademickich, w tym prorektor ds. dydaktyki pełniący funkcję przewodniczącego oraz dwóch studentów delegowanych do prac Komisji przez Samorząd Studencki. W skład Komisji Uczelnianej wchodzi Dyrektor Instytutu. Posiedzenia Uczelnianej Komisji odbywają się, co najmniej, dwa razy w roku. Uczelniana Komisja ds. Jakości pełni rolę organu konsultacyjno-doradczego w zakresie technik, metod i procedur zapewniających najwyższą jakość kształcenia oraz sprawuje nadzór nad jakością kształcenia w Uczelni. Przygotowuje ona coroczny raport na temat jakości kształcenia w Uczelni na podstawie informacji przekazanych przez dyrektorów instytutu oraz Kanclerza (Kanclerz przekazuje prorektorowi właściwemu do spraw dydaktyki corocznie informacje na temat infrastruktury dydaktycznej). Na podstawie wyników z raportu Komisja wskazuje ewentualne uchybienia i wyznacza termin ich usunięcia Dyrektorowi Instytutu lub właściwym komórkom Uczelni.

W Instytucie Architektury od 2009 r. działa Instytutowa Komisja ds. Wewnętrznego Systemu Zapewnienia Jakości Kształcenia, powołana przez Dyrektora Instytutu. Komisja

sprawuje nadzór nad jakością na danym kierunku studiów. Składa się z 8 osób: Dyrektora Instytutu, pięciu nauczycieli akademickich i dwóch przedstawicieli studentów.

Dyrektor Instytutu przy współpracy z Instytutową Komisją Wewnętrznego Systemu Zapewnienia Jakości Kształcenia przynajmniej raz do roku zwołuje zebranie pracowników poświęcone zagadnieniom doskonalenia jakości kształcenia na prowadzonym kierunku studiów wykorzystując w tym zakresie informacje zgromadzone w wyniku stosowania Wewnętrznego Systemu Zapewnienia Jakości Kształcenia. W zebraniu tym biorą także udział przedstawiciele studentów. Dyrektor Instytutu w terminie do 30 listopada każdego roku przekazuje Przewodniczącemu Uczelnianej Komisji ds. Jakości Kształcenia (prorektorowi ds. dydaktyki) sprawozdanie z działań podjętych w Instytucie w ramach Wewnętrznego Systemu Zapewnienia Jakości Kształcenia wraz z zaktualizowaną dokumentacją procesu kształcenia. Od roku akademickiego 2011/2012 integralną częścią sprawozdania jest ocena efektów kształcenia stanowiąca podstawę doskonalenia programu kształcenia na danym kierunku studiów zaopiniowana przez zespół nauczycieli akademickich zaliczanych do minimum kadrowego kierunku studiów. Wyniki ewaluacji jakości kształcenia są wykorzystywane do: doskonalenia programu i warunków realizacji procesu kształcenia, oceny pracowników, prowadzenia polityki kadrowej, nagradzania pracowników, działalności promocyjnej Uczelni.

Zakładane efekty kształcenia weryfikowane są w sposób dostosowany do specyfiki kierunku. Ankietyzacja studentów ma na celu uzyskanie informacji dotyczącej opinii studentów na temat: zajęć i sposobów ich prowadzenia oraz warunków studiowania. Opinie pozyskiwane są w formie ankiet. Wzory ankiet zostały określone uchwałami Senatu Nr 28/2011/2012 oraz 29/2011/2012 z dnia 30 marca 2012 r. Studenci wypełniają dwa rodzaje ankiet w formie papierowej: pierwsza dotyczy oceny zajęć dydaktycznych, druga natomiast oceny warunków studiowania. Ankiety dotyczące oceny zajęć są przeprowadzane na koniec każdego semestru i są anonimowe. Ankiety są analizowane, a z wyników ankietyzacji sporządzany jest raport. Ankietyzację dotyczącą warunków studiowania przeprowadza się nie rzadziej niż co dwa lata. Wyniki ankiet dotyczących warunków studiowania Dyrektor Instytutu przekazuje Kanclerzowi. Są one opracowywane w Dziekanacie Instytutu, następnie przekazywane Instytutowej Komisji Wewnętrznego Systemu Zapewnienia Jakości Kształcenia, poddawane analizie, omawiane na posiedzeniu Komisji, a następnie przedstawiane wszystkim pracownikom na posiedzeniu pracowników Instytutu. Wyniki są przekazywane Uczelnianej Komisji do Spraw Jakości Kształcenia i publikowane w corocznym raporcie z funkcjonowania Systemu. Ponadto przeprowadzana jest hospitacja zajęć. Arkusz hospitacji zajęć dydaktycznych jest załącznikiem do zarządzenia Rektora Nr 29/2013 z dnia 8 listopada 2013 r. w sprawie wprowadzenia zmodyfikowanych „Kryteriów i trybu dokonywania oceny pracy nauczycieli akademickich w PWSZ w Nysie”. Hospitacje mają na celu ocenę poziomu zajęć dydaktycznych prowadzonych przez nauczycieli akademickich. Hospitacje są przeprowadzane nie rzadziej niż raz na dwa lata. Plan hospitacji jest przygotowywany przez Instytutową Komisję Wewnętrznego Systemu Zapewnienia Jakości Kształcenia. Hospitacji dokonuje Dyrektor Instytutu lub nauczyciel akademicki przez niego wyznaczony. Opinia jest jednym z elementów okresowej oceny nauczycieli akademickich. Po przeprowadzeniu hospitacji Instytutowa Komisja dokonuje analizy wyników, przygotowuje następnie pisemny raport. Zawiera on zbiorcze zestawienie wyników wraz z opisem ewentualnych działań naprawczych. Arkusze hospitacji są dostępne w Dziekanacie Instytutu. Wyniki hospitacji są przedstawiane pracownikom na posiedzeniu pracowników Instytutu, które odbywają się raz w miesiącu. Raport z wynikami hospitacji przesyłany jest do Uczelnianej Komisji do Spraw Jakości Kształcenia. Wyniki hospitacji są zamieszczane w raporcie ww. Komisji.

Zgodnie ze Statutem PWSZ w Nysie ocena nauczyciela akademickiego dokonywana jest nie rzadziej niż raz na dwa lata lub na wniosek kierownika jednostki organizacyjnej, w której nauczyciel jest zatrudniony. Kryteria oraz tryb dokonywania oceny nauczycieli akademickich są określone Zarządzeniem Rektora Nr 29/2013 z dnia 8 listopada 2013 r. w sprawie wprowadzenia zmodyfikowanych „Kryteriów i trybu dokonywania oceny pracy nauczycieli akademickich w PWSZ w Nysie”. Oceny nauczyciela akademickiego posiadającego tytuł profesora, zatrudnionego na podstawie mianowania, dokonuje się nie rzadziej niż raz na cztery lata. W ocenie brane są pod uwagę w szczególności osiągnięcia dydaktyczne, naukowe i organizacyjne, a także podnoszenie kwalifikacji zawodowych. Oceny nauczycieli akademickich dokonuje powołana przez Rektora komisja ds. oceny okresowej pracowników. Wyniki oceny służą realizacji polityki kadrowej.

Proces monitorowania karier zawodowych odbywa się przy współpracy z Biurem Karier i Badania Rynku Pracy PWSZ w Nysie, a także poprzez spotkania z absolwentami. Poczynając od roku akademickiego 2009/2010 PWSZ w Nysie rozpoczęła stały monitoring swoich absolwentów. W roku akademickim 2011/2012 badanie zostało przeprowadzone na podstawie Zarządzenia Rektora nr 24/2012 z 1 czerwca 2012 r. w sprawie monitorowania losów absolwentów PWSZ w Nysie. Załącznikami do zarządzenia są trzy wzory ankiet: wzór ankiety monitorującej losy absolwenta po trzech latach od ukończenia studiów, wzór ankiety monitorującej losy absolwenta po pięciu latach od ukończenia studiów oraz wzór ankiety dotyczącej planów zawodowych, którą student wypełnia przed obroną pracy dyplomowej.

Mechanizmy wewnętrznego systemu zapewnienia jakości kształcenia stosowane w celu zapobiegania i eliminacji zjawisk patologicznych są określone w uchwale Senatu Nr 16/2012/2013 z dnia 18 stycznia 2013 r. w sprawie wprowadzenia zmodyfikowanego wewnętrznego systemu zapewnienia jakości kształcenia w PWSZ w Nysie. W celu zapobiegania i wykrywania plagiatów, zarówno w przypadku prac dyplomowych, jak i innych prac zaliczeniowych Uczelnia realizuje następujące działania: w programach studiów uwzględnia się zajęcia dydaktyczne z zakresu ochrony własności intelektualnej, zagadnienia dotyczące praw autorskich, zasad rzetelnego pisanie prac z wykorzystaniem różnych źródeł, a także konsekwencji grożących studentom w wyniku popełnienia plagiatu. Zagadnienia te omawiane są szczegółowo podczas seminarium dyplomowego. W celu umożliwienia analizy samodzielności wykonania prace dyplomowe są przekazywane w formie elektronicznej.

Mając na uwadze jak najlepsze przygotowanie zawodowe absolwentów przy opracowywaniu i aktualizacji koncepcji kształcenia oraz sylwetki absolwenta brane są pod uwagę opinie pracodawców, a także informacje na temat oczekiwań rynku pracy. Realizacji tych zadań służą informacje od instytucji monitorujących rynek pracy, np. Regionalnego Centrum Transferu Wiedzy uruchomionego przez PWSZ w Nysie.

Wewnętrzny System Zapewnienia Jakości Kształcenia wykorzystuje sprawdzone mechanizmy kontroli i podnoszenia jakości kształcenia: hospitacje, ankiety studenckie, stosowanie programów antyplagiatowych, ocenę okresową pracowników, monitorowanie losów absolwentów poprzez ankiety okresowe, opinie pracodawców, a także badania monitorujące potrzeby rynku pracy.

Należy stwierdzić, że skuteczność działania WSZJK budzi zastrzeżenia: nie odniósł się wcześniej do zauważonych przez Zespół Oceniający istotnych nieprawidłowości:

- w procesie dyplomowania,
- niezgodności w stosunku do obowiązujących Standardów prowadzonych specjalności
- metod zaliczania praktyk (brak wymagań dotyczących uprawnień zawodowych).

Wewnętrzny System Zapewnienia Jakości nie wykształcił skutecznych mechanizmów upowszechniania informacji dotyczących wyników monitorowania jakości procesu kształcenia i uzyskiwanych efektów kształcenia, oraz wprowadzanych zmian. Brak zwartych dokumentów

regulujących procedury podnoszenia jakości kształcenia, np. Księgi Procedur jest istotną przeszkodą w skutecznym działaniu WSZJK.

2) w procesie zapewniania jakości i budowy kultury jakości uczestniczą pracownicy, studenci, absolwenci oraz inni interesariusze zewnętrzni.

Interesariusze wewnętrzni uczestniczący w kształtowaniu procesu kształcenia to studenci kierunku „architektura” oraz zagraniczni studenci, realizujący część studiów w ramach programu Erasmus (dotąd 6 studentów) lub Programu Podwójnych Dyplomów (dotąd 4 studentów), Samorząd Studencki, pracownicy Instytutu, Instytutowych Zespołów ds. zapewniania jakości kształcenia, Instytutowych Zespołów ds. planów studiów i programów kształcenia oraz Rektor i Senat PWSZ w Nysie. Szczególną rolę odgrywają pracownicy Instytutu prowadzący równoległe zajęcia dydaktyczne na uczelniach akademickich kształcących na kierunku „architektura” (Politechnika Śląska – studia I i II stopnia, Politechnika Opolska – studia I stopnia).

Udział interesariuszy zewnętrznych w procesie kształtowania koncepcji kształcenia jest bardzo szeroki. Ważnym elementem jest ścisła współpraca z uczelniami zagranicznymi. Niewątpliwie największą rolę odgrywa Fachhochschule Lausitz w Niemczech, która od 2 lutego 2007r. jest partnerem PWSZ w Nysie w ramach międzynarodowego kierunku studiów kończącego się uzyskaniem przez uczestników programu dyplomów każdej z uczelni (tzw. Program Podwójnych Dyplomów / Double Diploma Programme). 22 września 2009r. program otrzymał akredytację niemieckiego Instytutu Akredytacji, Certyfikacji i Oceny Jakości ACQUIN ważną do 30 września 2014. Został on także wyróżniony przez Centralę DAAD (Deutscher Akademischer Austausch Dienst).

Kolejnymi uczestnikami procesu kształtowania koncepcji kształcenia, których należy wymienić wśród interesariuszy zewnętrznych, są pracownicy dydaktyczni Instytutu, będący czynnymi zawodowo architektami, urbanistami, czy konstruktorami budowlanymi, prowadzący własne pracownie projektowe i rozumiejący aktualne wymagania rynku pracy oraz trendy rozwojowe w zakresie swoich dyscyplin naukowych. Szczególna rola przypada dydaktykom związanym z Nysą, jako stałym miejscem zamieszkania. Stanowią oni bowiem ważny pomost współpracy pomiędzy Uczelnią, a władzami samorządowymi na poziomie miasta, gminy, powiatu i województwa. Wiąże się to głównie z dopasowaniem tematów prac projektowych i dyplomowych do potrzeb regionu i zgodnych z odpowiednimi wymaganiami prowadzenia zajęć na kierunku studiów „architektura”. Ponadto czterech pracowników Instytutu Architektury jest członkami komisji PAN Oddział w Katowicach i Opolu. Dwóch pracowników Instytutu Architektury jest członkami Komisji Kwalifikacyjnej do uzyskiwania uprawnień zawodowych przy Opolskiej Izbie Architektów i członkami Zachodniej Izby Urbanistów, dwóch – członkami Śląskiej Izby Architektów, jedna – Południowej Izby Urbanistów, jeden – członkiem zarządu Stowarzyszenia Polskich Architektów Krajobrazu. W tworzeniu koncepcji kształcenia mają także swój udział interesariusze z otoczenia społeczno-gospodarczego, w tym nauczyciele szkół średnich – m.in. objętego patronatem Instytutu Architektury PWSZ w Nysie- Zespołu Szkół Technicznych prowadzącego specjalność architektura krajobrazu.

Rozpoczęta w październiku 2012r. współpraca z firmą Internet Serwis w Prudniku pozwoliła na implementację innowacyjnych rozwiązań technologiczno-materiałowych w projektowanej przebudowie i zmianie sposobu użytkowania budynku magazynowego (objętego ochroną Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków) na Centrum Konferencyjno-Szkoleniowe „VIP Laboratorium” w Prudniku. Efektem tej współpracy było zorganizowanie 25 kwietnia br.

międzynarodowego seminarium naukowo- technicznego pt. „Środowiskowe problemy kształtowania przestrzeni obiektów energooszczędnych”.

Studenci ocenianego kierunku wypełniają papierowe ankiety dotyczące kursów z poprzedniego semestru. Kwestionariusz zawiera pytania dotyczące oceny przedmiotu i oceny nauczyciela akademickiego. Ankiety wypełniane są w czasie przerw między zajęciami na kolejnym semestrze studiów. Ankiety przeprowadzają pracownicy administracji. Na podstawie wyników ankiet sporządzana jest część sprawozdania z działań podjętych w ramach Wewnętrznego Systemu Zapewnienia Jakości Kształcenia. W sprawozdaniu tym są zawarte informacje o ogólnych wnioskach płynących z przeprowadzonych ankiet. Znajduje się również informacja o działaniu podjętym na podstawie wyników ankiet.

Działaniem podjętym przez Władze po ankietyzacji przeprowadzonej w 2013 roku było spotkanie z pracownikami w czasie, którego mogli oni zapoznać się z wynikami ankiet na swój temat.

W czasie spotkania z Zespołem Oceniającym studenci zwrócili uwagę na brak informacji zwrotnej dotyczącej wypełnionych przez nich ankiet. Studenci nie znają celu wypełnianych ankiet, nie znają sposobu wykorzystania otrzymanych wyników. Studenci nie mają poczucia skuteczności stosowanych przez Uczelnię metod. Ponadto zapewnili, że chętnie wzięliby udział w innych zaproponowanych przez władze formach badania ich opinii. Do wizytacji studenci nie wystąpili z własnymi pomysłami dotyczącymi procesu zapewniania jakości kształcenia. Władze Instytutu również nie zaproponowały studentom innych form badania ich opinii.

Przedstawiciele samorządu w czasie spotkania z Zespołem Oceniającym potwierdzili, że nie biorą udziału w pracach nad procesem badania opinii studentów. W Instytucie została powołana instytutowa komisja ds. jakości kształcenia. W jej składzie nie ma studentów. Studenci Państwowej Wyższej Szkoły Zawodowej zasiadają w senackiej Komisji ds. dydaktyki, która opiniuje dokumenty związane z dydaktyką dla całej Uczelni. Kierunek prowadzi bezpośrednio Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa w Nysie, ale większość zadań wynikających z procesu dydaktycznego wykonywanych jest przez Instytut Architektury. Dobrą praktyką byłoby angażowanie studentów ocenianego kierunku w gremiach powoływanych bezpośrednio w Instytucie. .

Zespół Oceniający uznał, że rola przedstawicieli studentów w organach kolegialnych uczelni, jednostki oraz przedstawicieli Parlamentu Studentów RP w procesie optymalizacji osiąganych efektów kształcenia i ich dostosowywanie do aktualnego poziomu wiedzy i wymagań otoczenia społeczno-gospodarczego, w tym rynku pracy jest niewystarczająca, szczególnie na poziomie Instytutu Architektury i Urbanistyki. Odnotowano brak inicjatyw studenckich w zakresie opiniowania programu kształcenia i oceny jego realizacji.

Komentarz:

- *Ocena działań zmierzających do zapewnienia wysokiej jakości kształcenia na ocenianym kierunku studiów. Ocena przejrzystości struktury zarządzania procesem dydaktycznym na ocenianym kierunku studiów, a także systematyczności i kompleksowości przeprowadzanych ocen i analiz osiąganych efektów kształcenia, stanowiących podstawę doskonalenia programu kształcenia tj. efektów kształcenia, programu studiów oraz metod jego realizacji;*
- *ocena efektywności systemu zapewnienia jakości kształcenia w zakresie analizy efektów kształcenia i mechanizmów służących monitorowaniu i doskonaleniu programu kształcenia, Ocena przydatności tego systemu do badania zgodności programu kształcenia na danym kierunku studiów i metod jego realizacji z założonymi (lub wzorcowymi) efektami kształcenia albo ze standardami kształcenia*

- a także oczekiwań rynku pracy. Ocena jego dotychczasowej skuteczności w diagnozowaniu słabych stron programu kształcenia;*
- ocena systemu upowszechniania informacji dotyczących wyników monitorowania jakości procesu kształcenia i uzyskiwanych efektów kształcenia, oraz wprowadzanych zmian;*
 - ocena udziału interesariuszy zewnętrznych i wewnętrznych w procesie zapewnienia jakości kształcenia i działań podejmowanych przez jednostkę, mających aktywizować uczestników i beneficjentów procesu kształcenia do podnoszenia jego jakości. Ocena stopnia zainteresowania studentów jakością kształcenia i ich wpływu na tę jakość. Ocena roli przedstawicieli studentów w organach kolegialnych uczelni, jednostki oraz przedstawicieli Parlamentu Studentów RP w procesie optymalizacji osiąganych efektów kształcenia i ich dostosowywanie do aktualnego poziomu wiedzy i wymagań otoczenia społeczno-gospodarczego, w tym rynku pracy;*
 - w przypadku, gdy przeprowadzana jest kolejna ocena jakości kształcenia na danym kierunku studiów należy odnieść się do stopnia realizacji zaleceń, jeżeli były sformułowane poprzednio, ocenić dokonane zmiany i ich efekty;*
 - w przypadku dokonania oceny kierunku/akredytacji jednostki przez zagraniczną instytucję akredytacyjną – należy przedstawić stanowisko w sprawie wykorzystania wyników tej oceny w podnoszeniu jakości kształcenia.*

Tabela nr 1 Ocena możliwości realizacji zakładanych efektów kształcenia (odrębnie dla każdego poziomu kompetencji).

Zakładane efekty kształcenia	Program i plan studiów	Kadra	Infrastruktura dydaktyczna/Biblioteka	Działalność naukowa	Działalność międzynarodowa	Organizacja kształcenia
Wiedza	+	+/-	+	+	+	+/-
Umiejętności	+	+/-	+	+	+	+/-
kompetencje społeczne	+	+/-	+	+	+	+/-

+ - pozwala na pełne osiągnięcie zakładanych efektów kształcenia

+/- - budzi zastrzeżenia- pozwala na częściowe osiągnięcie zakładanych efektów kształcenia

-- nie pozwala na osiągnięcie zakładanych efektów kształcenia

Ocena końcowa 8 kryterium ogólnego³ ZNACZĄCO

Syntetyczna ocena opisowa stopnia spełnienia kryteriów szczegółowych

1) Jednostka wypracowała przejrzystą strukturę zarządzania kierunkiem studiów oraz dokonuje systematycznej, kompleksowej oceny efektów kształcenia; wyniki tej oceny stanowią podstawę rewizji programu studiów oraz metod jego realizacji zorientowanej na doskonalenie jakości jego końcowych efektów.

Skuteczność działań Instytutowej Komisji ds. Wewnętrznego Systemu Zapewnienia Jakości Kształcenia wymaga dalszego doskonalenia mechanizmów funkcjonowania

odpowiednich procedur wdrażania i oceny systemu jakości kształcenia. Zespół Oceniający postuluje stworzenie dwóch zespołów w ramach Komisji :

- zespołu opracowującego procedury zapewniające wysoką jakość kształcenia i zajmującego się ich wdrażaniem
- zespołu oceniającego skuteczność funkcjonowania tych procedur

2) W procesie zapewniania jakości i budowy kultury jakości uczestniczą pracownicy, studenci, absolwenci oraz liczni i zróżnicowani interesariusze zewnętrzni.

3) Studenci uczestniczą w procesie zapewniania jakości kształcenia poprzez udział w ankietyzacji. Studenci nie są świadomi celu badania oraz nie otrzymują informacji na temat działań projakościowych, w tym sposobów wykorzystywania ich wyników. Studenci nie biorą udziału w pracach komisji ds. jakości kształcenia w Instytucie.

9. Podsumowanie

Tabela nr 2 Ocena spełnienia kryteriów oceny programowej

Kryterium	Stopień spełnienia kryterium				
	wyróżniająco	w pełni	Znacząco	Częściowo	niedostatecznie
koncepcja rozwoju kierunku		X			
cele i efekty kształcenia oraz system ich weryfikacji			X		
program studiów			X		
zasoby kadrowe			X		
Infrastruktura dydaktyczna		X			
przewodzenie badań naukowych	NIE DOTYCZY				
system wsparcia studentów w procesie uczenia się		X			
wewnętrzny system zapewnienia jakości			X		

Ocena możliwości uzyskania zakładanych efektów kształcenia i rozwoju ocenianego kierunku w wizytowanej jednostce oraz zapewnienia wysokiej jakości kształcenia, a

także wskazanie obszarów nie budzących zastrzeżeń, w których wewnętrzny system zapewnienia jakości kształcenia jest wysoce efektywny oraz obszarów wymagających podjęcia określonych działań (uzasadnienie powinno odnosić się do konstatacji zawartych w raporcie, zawierać zalecenia).

PODSUMOWANIE

Zespół Oceniający stwierdza, że koncepcja kształcenia w ocenianym Instytucie w pełni nawiązuje do misji Uczelni i odpowiada celom nakreślonym w strategii jednostki. Udział interesariuszy wewnętrznych i zewnętrznych jest wystarczający dla prawidłowej realizacji założonej koncepcji kształcenia oraz monitorowania zgodności efektów kształcenia z potrzebami rynku pracy. Zespół Oceniający uznaje zgodności założonych celów oraz specyficznych i szczegółowych efektów kształcenia dla kierunku „architektura” z Krajowymi Ramami Kwalifikacji dla Szkolnictwa, Standardami Kształcenia dla kierunku „architektura” (Dz.U. z 2011 nr 207 poz. 1233) a także z koncepcją rozwoju kierunku. Specyficzne i szczegółowe efekty kształcenia ocenia jako zasadniczo spójne. Jako niespójne ze Standardami uważa się prowadzenie specjalności z zakresu Konserwacji i Ochrony Zabytków na I stopniu studiów. Korekty także wymagają: zakres tematyczny prac dyplomowych, wprowadzenie do protokołu egzaminu dyplomowego pytań egzaminacyjnych oraz ocen uzyskanych w wyniku odpowiedzi. Zaleca się także dobór składu komisji dyplomowych, który nie budziłby wątpliwości dotyczących obiektywności oceniania.

Studenci w czasie spotkania z Zespołem Oceniającym potwierdzili, że są zapoznawani z efektami kształcenia w czasie pierwszych zajęć w semestrze. Nauczyciele akademicki, zdaniem studentów, formułują efekty zrozumiale. Uczelnia stwarza studentom możliwość indywidualizacji procesu kształcenia. Wątpliwości budzi wspólny regulamin Indywidualnej Organizacji Studiów i Indywidualnego Toku Studiów. Realizowany program kształcenia przewiduje prawidłową liczbę punktów ECTS i godzin bezpośredniego kontaktu z wykładowcą na studiach stacjonarnych. Przedmioty do wyboru stanowią odpowiednią część programu. Program studiów zawiera odpowiednią liczbę godzin zajęć praktycznych (ćwiczeń, projektów i laboratoriów). Jakkolwiek praktyki zawodowe zostały zaplanowane i zaliczane są prawidłowo, to korekty wymaga metoda weryfikacji efektów w zakresie oceny praktyk zawodowych (dotyczy szczegółowego określenia kompetencji oceniającego). Zespół Oceniający uważa, że kierunkowe efekty kształcenia zostały określone zgodnie z wzorcowymi efektami kształcenia. Korekty wymaga przypisanie punktów ECTS do poszczególnych obszarów kształcenia, a także wykazania odpowiedniego minimum kadrowego dla każdego z wymienionych. Karty przedmiotów są dostępne na wewnętrznej stronie Uczelni. Dobrą praktyką jest przedstawianie sposobu oceny efektów kształcenia na pierwszych zajęciach w semestrze.

Metody weryfikacji efektów kształcenia są właściwe dla poszczególnych zakresów kształcenia : wiedzy, umiejętności i kompetencji. Uczelnia zbiera opinie absolwentów. Raporty z ankietyzacji brane są pod uwagę przy doskonaleniu programów kształcenia

Wymóg sformułowany przez §14 pkt 1 Rozporządzeniem Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 5 października 2011r, który dotyczy minimum kadrowego dla studiów pierwszego stopnia na określonym kierunku studiów jest spełniony. Większość nauczycieli akademickich posiada doświadczenie praktyczne (zawodowe) i dorobek badawczy, co gwarantuje przekazanie odpowiedniej wiedzy studentom, a poprzez kontakt z czynnymi zawodowo dydaktykami studenci zdobywają umiejętności i kompetencje do wykonywania w przyszłości zawodu architekta. Nie wszystkie przedmioty są prowadzone przez specjalistów z danej dziedziny. Polityka kadrowa nie jest w pełni przejrzysta ze względu na powiązania rodzinne osób prowadzących zajęcia na kierunku „architektura”. Infrastruktura dydaktyczna jest bardzo

dobrze przygotowana do obsługi procesu dydaktycznego i w ocenie studentów umożliwia osiągnięcie zakładanych efektów kształcenia. Studenci bardzo dobrze ocenili dostęp do zbiorów biblioteki. Badania naukowe prowadzone są przez kilku pracowników. Są one aktualne, związane z ideą zrównoważonego rozwoju i specyfiką regionalną oraz adekwatne do kierunku studiów „architektura” w specjalnościach architektura i urbanistyka oraz konserwacja zabytków. Uczestnictwo studentów ma charakter pośredni poprzez koła naukowe współpracujące z koordynatorami tematów badawczych i prac wdrożeniowych. Uczelnia stwarza bardzo dobre warunki do międzynarodowej mobilności studentów. Studenci posiadają wszystkie niezbędne informacje potrzebne do uczestniczenia w wymianach międzynarodowych. Zróżnicowane formy mobilności studentów stanowią największy atut ocenianego kierunku. Jednostka wypracowała przejrzystą strukturę zarządzania kierunkiem studiów oraz dokonuje systematycznej, kompleksowej oceny efektów kształcenia; wyniki tej oceny stanowią podstawę rewizji programu studiów oraz metod jego realizacji zorientowanej na doskonalenie jakości jego końcowych efektów.

Skuteczność działań Instytutowej Komisji ds. Wewnętrznego Systemu Zapewnienia Jakości Kształcenia wymaga dalszego doskonalenia mechanizmów funkcjonowania odpowiednich procedur wdrażania i oceny systemu jakości kształcenia. Zespół Oceniający postuluje stworzenie dwóch zespołów w ramach Komisji :

- zespołu opracowującego procedury zapewniające wysoką jakość kształcenia i zajmującego się ich wdrażaniem,
- zespołu oceniającego skuteczność funkcjonowania tych procedur.

W procesie zapewniania jakości i budowy kultury jakości uczestniczą pracownicy, studenci, absolwenci oraz liczni i zróżnicowani interesariusze zewnętrzni.

Studenci uczestniczą w procesie zapewniania jakości kształcenia poprzez udział w ankietyzacji. Studenci nie są świadomi celu badania oraz nie otrzymują informacji na temat działań pro jakościowych, w tym sposobów wykorzystywania ich wyników. Studenci nie biorą udziału w pracach komisji ds. jakości kształcenia w Instytucie.

STANOWISKO ZESPOŁU OCENIAJĄCEGO DOTYCZĄCE WYJAŚNIEŃ OCENIANEJ JEDNOSTKI W ODPOWIEDZI NA RAPORT Z WIZYTACJI PROGRAMOWEJ W DNIU 14-15 STYCZNIA 2014r.

W odpowiedzi na Raport z Wizytacji Programowej J.M. Rektor Państwowej Wyższej Szkoły Zawodowej w Nysie przystał pismo z dnia 31.07.2014r. zawierające obszerne wyjaśnienia (17 str.) uzupełnione o 8 załączników.

Po przeanalizowaniu otrzymanych informacji i wyjaśnień J.M. Rektora Państwowej Wyższej Szkoły Zawodowej w Nysie Zespół Oceniający dokonał zmiany ocen niektórych kryteriów, co przedstawia tabela nr 3.

Tabela nr 3 Ocena spełnienia kryteriów oceny programowej

	Stopień spełnienia kryterium
--	------------------------------

Kryterium	Wyróżniająco	W pełni	Znacząco	Częściowo	Niedostatecznie
Cele i efekty kształcenia oraz system ich weryfikacji		X			
Program studiów		X			
Zasoby kadrowe		X			
Wewnętrzny system zapewnienia jakości		X			

Uzasadniając, że:

Uczelnia w w/w piśmie formułuje uwagi i wyjaśnienia dotyczące poszczególnych ocen zamieszczonych w tabeli 2 Raportu z Wizytacji:

Uczelnia w punkcie 2.1.1. przedstawia swoje stanowisko dotyczące prowadzenia specjalności Konserwacja i Ochrona Zabytków.

Zespół Oceniający uznał wyjaśnienia i stanowisko Uczelni w sprawie prowadzenia specjalności Konserwacja i Ochrona Zabytków.

Uczelnia w punkcie 2.4.1. przedstawia swoje stanowisko dotyczące tematów prac dyplomowych.

Zespół Oceniający uznał wyjaśnienia i stanowisko Uczelni dotyczące tematów prac dyplomowych.

Uczelnia w punkcie 2.5. przedstawia swoje stanowisko dotyczące uczestnictwa interesariuszy wewnętrznych i zewnętrznych w procesie określania koncepcji kształcenia.

Zespół Oceniający uważa, że przedstawione przez Uczelnię materiały i wyjaśnienia świadczą o dobrej współpracy z interesariuszami wewnętrznymi i zewnętrznymi w procesie określania koncepcji kształcenia. Wskazaniem jest jednak sformalizowanie tej współpracy.

Uczelnia w punkcie 3.1.2 przedstawia swoje stanowisko dotyczące **indywidualnej organizacji studiów oraz indywidualnego toku studiów.**

Zespół Oceniający uznał wyjaśnienia Uczelni.

Uczelnia w punkcie 3.2.2 przedstawia swoje stanowisko w zakresie **efektów kształcenia dotyczące ochrony i poszanowania praw autorskich.**

Zespół Oceniający uznał wyjaśnienia Uczelni.

Uczelnia w punkcie 3.2.3. przedstawia swoje stanowisko w zakresie **efektów kształcenia dotyczących sztuk plastycznych.**

Zespół Oceniający uznał wyjaśnienia Uczelni.

Uczelnia w punkcie 4.2. przedstawia swoje stanowisko dotyczące **prowadzenia zajęć przez specjalistów z danej dziedziny.**

Zespół Oceniający uważa, że wskazanym jest bardziej precyzyjny dobór specjalistów prowadzących zajęcia.

Uczelnia w punkcie 4.3. przedstawia swoje stanowisko dotyczące **polityki kadrowej.**

Zdaniem Zespołu Oceniającego należy zwrócić większą uwagę na wartości etyczne w polityce kadrowej.

Uczelnia w punkcie 8.2. przedstawia swoje stanowisko dotyczące **uczestnictwa studentów w procesie oceny jakości kształcenia.**

Zespół Oceniający uznał wyjaśnienia i stanowisko Uczelni.

Podsumowując informacje zawarte w piśmie J.M. Rektora Państwowej Wyższej Szkoły Zawodowej w Nysie Zespół Oceniający stwierdza, że przyznanie ocen spełnienia kryteriów – zgodnie z tabelą nr3, nastąpiło w wyniku analizy udostępnionych materiałów i dokumentów zamieszczonych w piśmie z dnia 31.07.2014r.. Wyjaśnienia zawarte w w/w piśmie J.M. Rektora PWSZ w Nysie dają podstawy do zmiany pierwotnych ocen.

Niezależnie od pozytywnej oceny jakości kształcenia na akredytowanym kierunku studiów Zespół Oceniający Polskiej Komisji Akredytacyjnej rekomenduje podjęcie działań korygujących w następujących obszarach:

- Właściwego doboru specjalistów prowadzących zajęcia.
- Opracowanie postaw prawnych w zakresie procesu dyplomowania:
 - tematów prac dyplomowych,

- wyboru opiekunów (promotorów) prac dyplomowych,
- powoływania recenzentów prac dyplomowych,
- składu osobowego komisji obrony prac dyplomowych.